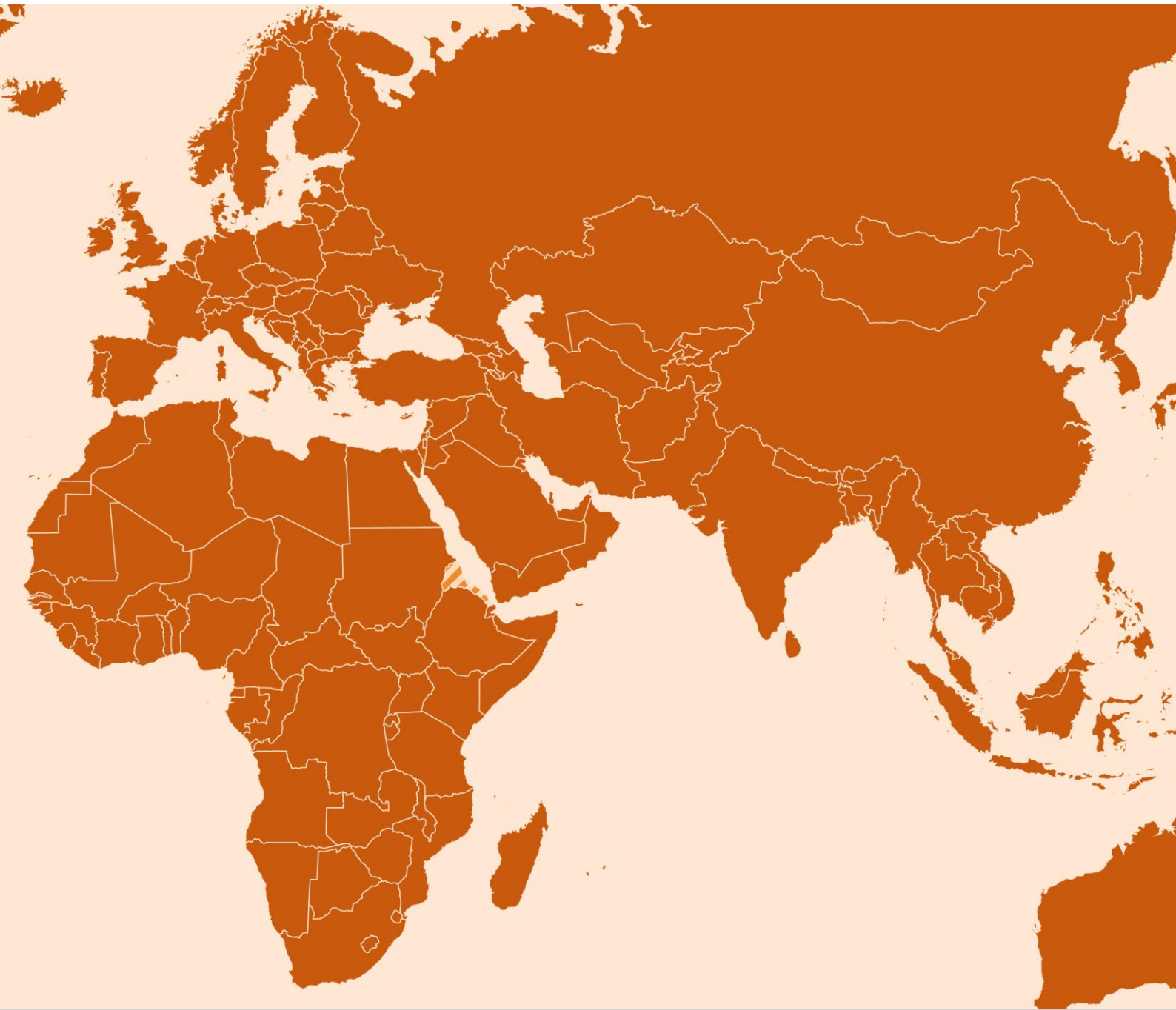

LANDINFORMATION

Eritrea

Folkarmén (version 2.0)

MIGRATIONSVERKETS FUNKTION FÖR LAND- OCH OMVÄRLDSANALYS

Den 1 maj 2019 inrättade Migrationsverket en ny funktion för land- och omvärldsanalys. Funktionen benämns Migrationsanalys och finns inom Migrationsverkets Nationella operativa avdelning. Migrationsverkets system för landinformation, Lifos, fortsätter att vara den plats där rapporter publiceras.

LANDINFORMATION FÖR HANDLÄGGNING AV MIGRATIONSÄRENDEN

Denna rapport är framtagen av Migrationsverket i enlighet med [EU:s allmänna riktlinjer för framtagande av landinformation](#) (2008). Rapporten innehåller landinformation avsedd för handläggning av migrationsärenden.

Rapporten bygger på noggrant utvalda informationskällor. Alla källor refereras med undantag för beskrivning av allmänt kända förhållanden.

Informationen i rapporten återspeglar inte Migrationsverkets ståndpunkt i en viss fråga och Migrationsverket har inte för avsikt att genom rapporten göra politiska eller rättsliga ställningstaganden.

Landinformation: Eritrea. Folkarmén (version 2.0)

2021-06-29, version 2.0

Rapporten är utgiven av Nationella operativa avdelningen, Migrationsanalys – Migrationsverkets funktion för land- och omvärldsanalys. Rapporten har publicerats i Migrationsverkets databas för landinformation, Lifos, © Migrationsverket (Swedish Migration Agency), 2021.

Publikationen kan laddas ner från <http://lifos.migrationsverket.se>

Innehåll

Förkortningar.....	5
1 Inledning.....	6
1.1. Bakgrund, avgränsning och källkritiska betraktelser.....	6
2 Allmänt om den eritreanska statsmakten.....	7
2.1 Migrationsanalys kommentar.....	8
3 Folkarmén i Eritrea.....	8
3.1 Bakgrund till folkarmén.....	8
3.1.1 Folkarmén och nationaltjänsten.....	10
3.2 Folkarméns organisation.....	12
3.2.1 Migrationsanalys kommentar.....	15
3.3 Rekrytering till folkarmén.....	15
3.3.1 Målgrupp vid rekrytering.....	15
3.3.2 Kallelse och administration.....	18
3.3.3 Övrigt.....	20
3.3.4 Migrationsanalys kommentar.....	20
3.4 Tjänstgöring inom folkarmén.....	21
3.4.1 Utbildning.....	21
3.4.2 Uppdrag inom folkarmén.....	22
3.4.3 Repetitionsövning.....	24
3.4.4 Migrationsanalys kommentar.....	26
3.5 Besträffning för undanhållande från tjänstgöring inom folkarmén.....	27
3.5.1 Allmänt om förhållanden i det eritreanska fängelse- och förvarssystemet.....	29
3.5.2 Möjligheter till utresa ur landet.....	30
3.5.3 Migrationsanalys kommentar.....	31
4 Sammanfattande analys.....	32
5 Summary.....	35
Källförteckning.....	38
Elektroniska källor.....	38
Tryckta källor.....	40
Muntliga källor.....	41

Förkortningar

EASO	European Asylum Support Office
EDF	Eritrean Defence Forces
EPLF	Eritrean People's Liberation Front
HRW	Human Rights Watch
NUEW	National Union of Eritrean Women
PFDJ	People's Front for Democracy and Justice
OHCHR	United Nations High Commissioner for Human Rights
OSAC	Overseas Security Advisory Council (USA)
OSAR	Organisation suisse d'aide aux réfugiés
SEM	State Secretariat for Migration (Schweiz)

1 Inledning

Tidigare versioner

Version	Titel	Datum	Lifos rapportnummer
1.0	Temarapport: Folkarmén i Eritrea	2015-11-23	36272

Migrationsanalys föreliggande rapport *Eritrea. Folkarmén, version 2.0* utgör en omfattande uppdatering av Migrationsverkets dåvarande landinformationsenhet Lifos *Temarapport: Folkarmén i Eritrea* från den 23 november 2015.

Rapportens syftar till att redogöra för den eritreanska milis som benämns *Folkarmén*. Migrationsanalys vill samtidigt belysa hur personer som är aktuella för tjänstgöring, och i viss mån deras familjemedlemmar, berörs av verksamheten och undanhållande från den.

För att ge läsaren kontextuell förståelse inleds rapporten med en bakgrund om den eritreanska statsmakten. Därefter följer avsnitt om bakgrunden till folkarmén och relationen till nationaltjänsten, dess organisation, rekrytering, tjänstgöring samt bestraffning relaterad till undanhållande. I de flesta avsnitt kompletteras landinformationen med underavsnitt som rymmer Migrationsanalys kommentarer. Rapporten avslutas med en sammanfattande analys.

1.1. Bakgrund, avgränsning och källkritiska betraktelser

Migrationsverkets dåvarande landinformationsorgan Lifos genomförde tillsammans med Migrationsrättsenheten en utredningsresa till Eritrea i juli 2015. Delegationen inhämtade information från källor i främst Asmara, men besökte även Adi Keyih i södra regionen Debub, samt Barentu och Tesseny i västra regionen Gash-Barka.

I januari 2018 genomförde Lifos ytterligare en utredningsresa till Eritrea vid vilken folkarmén var ett av flera ämnen som behandlades. Delegationen inhämtade även denna gång främst information i Asmara, men besökte även regionhuvudstäderna Keren, i nordvästliga regionen Anseba, och Massawa, i regionen Semienawi Keyih Bahri (Northern Red Sea).

Rapporten rymmer dels information från de två utredningsresorna, dels uppgifter inhämtade från elektroniska, tryckta och andra muntliga källor. Nästan samtliga källor från utredningsresorna har anonymiserats med hänsyn till källskydd. Även en del andra källor har Migrationsanalys nödgats anonymisera av samma orsak.

Migrationsanalys erfar att det är generellt svårt att hitta relevant landinformation om Eritrea och särskilt när det gäller situationen för mänskliga rättigheter och kontroversiella frågeställningar som till exempel nationaltjänsten. Likaså är informationen om folkarmén mycket begränsad. Svårigheterna har sin grund i den slutenhet som råder i landet och beror främst på att internationella människorättsorganisationer inte beviljas tillträde, att möjligheterna till akademisk forskning är mycket begränsad och att det inte finns fri press eller nationella opartiska organisationer verksamma i landet. Den eritreanska statsmakten förmedlar i princip inte heller information i känsliga frågor. Rapportering om känsliga frågeställningar härrör därför i stor utsträckning från källor utanför Eritrea. De få rapporter med information inifrån Eritrea

består huvudsakligen av uttalanden från statsmakten och anekdotisk information från representanter i den internationella miljön i Asmara.

Med beaktande av det begränsade informationsläget, och i strävan efter att ge en så tydlig bild som möjligt av statsmaktens implementering av folkarmén, skildras även i viss utsträckning hur milisen framträtt i rapporteringen under tidigare år.

2 Allmänt om den eritreanska statsmakten

Den eritreanska statens lagstiftande, exekutiva och rättsliga grenar är samtliga kontrollerade av president Isaias Afwerki. Statsmakten är inte lagstyrd. Jämte presidenten och dennes fåtal rådgivare (däribland chefen för landets enda tillåtna parti *People's Front for Democracy and Justice* (PFDJ) politiska avdelning/presidentens politiske rådgivare Yemane Gebreab samt informationsminister Yemane Gebremeskel) har militären en betydande maktställning.¹ Staten är starkt militariserad² och militära befäl genomför egna regleringar i de administrativa regionerna under deras kontroll. Den civila förvaltningen saknar maktbefogenheter.³ Antropologen David M. Bozzini, vars doktorsavhandling bland annat behandlar det eritreanska styrelseskicket, menar att bristfällig koordinering statliga institutioner emellan skapar förseningar, oenighet och inkonsekvens. Den rådande godtyckligheten skapar ett klimat av rädsla, vilket är ett utmärkande kännetecken för det eritreanska styret. Skrivna lagar och kungörelser speglar inte regler och bestämmelser så som de tillämpas i praktiken;⁴ något som också har bekräftats i EU:s asylstödkontor EASO:s rapportering.⁵ En författare/journalist uttrycker att styret är svårt att beskriva och förstå, vilket är en medveten taktik. Utåt utmärks styrelseskicket av oförutsägbarhet och hemlighållande. Systemet kännetecknas även i viss mån av oordning och har, enligt samma källa, som syfte att skapa förutsättningar för sin egen fortlevnad.⁶

Eritreakännaren Daniel Mekkonen och Sara Palacios Arapiles, doktorand vid Nottinghams universitets juridiska fakultet, skriver i sin rapport *Access to Documents by Eritrean Refugees in the Context of Family Reunification* från 2021 att större politiska förändringar i praktiken genomförs genom direktiv (lokalt benämnda *circulars*) från presidenten eller ministerier snarare än genom officiella tillkännagivanden eller lagar. Detta tillvägagångssätt uppges vara en av

¹ Bertelsmann Stiftung, *BTI 2020, Eritrea*, 2020-04-29, s. 10, [url](#) (hämtad 2021-02-05); FN, UN Human Rights Council, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-05, par.139, [url](#) (hämtad 2021-05-31); Abbink, Jon m. fl. (red.), *Africa Yearbook*, vol. 12, "Eritrea, Politics, Economy and Society South of the Sahara in 2015", Brill, oktober 2016, s. 299

² FN, UN Human Rights Council, *Report of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea, Advanced Edited Version*, 2016-05-09, par. 98

³ Bertelsmann Stiftung, *BTI 2020, Eritrea*, 2020-04-29, s. 3

⁴ Schweiz, Bundesamt für Migration, *National Service and State Structures in Eritrea*, 2012-02-16, s. 3, [url](#) (hämtad 2021-06-04)

⁵ European Asylum Support Office (EASO), *EASO Country of Origin Information Report. Eritrea Country Focus*, 2015-05-01, s. 27, [url](#) (hämtad 2021-05-31)

⁶ Författare/journalist Y, möte, maj 2016

huvudorsakerna bakom den höga nivån av inkonsekvens beträffande hur saker och ting fungerar i landet. Som exempel tar författarna introduktionen av identitetshandlingen *bostadskort* (*Residence card*), vilket enligt uppgift skett genom ett opublicerat direktiv sänt från presidentens kontor till de lokala myndigheterna – dvs. inte genom lagstiftning.⁷

I linje med ovan uppger forskaren Günter Schröder att Eritreas regering vanligtvis bortser ifrån officiella dekret och rättsliga meddelanden när så bedöms passa dess intressen. Styret baseras i mycket hög utsträckning på aldrig offentliggjorda interna direktiv eller på muntliga instruktioner – vanligtvis från presidenten. Förfarandet speglar gerillagruppen EPLF:s⁸ styrelseform under självständighetskriget mot Etiopien.⁹ Det är även frågan om en totalitär ansats där staten är inblandad i det dagliga livets alla aspekter.¹⁰ Därtill bidrar utbredd korruption inom statsförvaltningen och militären till godtyckligheten inom systemet.¹¹

2.1 Migrationsanalys kommentar

Migrationsanalys finner det angeläget att beakta att implementeringen av folkarmén sker givet den eritreanska styrelseformen och statsapparatsens sätt att fungera i praktiken. Landinformationen visar att det är en totalitär kontext med bristande insyn, oförutsägbarhet och inkonsekvens som sätter ramarna.

3 Folkarmén i Eritrea

3.1 Bakgrund till folkarmén

I mars 2012 började den eritreanska statsmakten etablera en typ av milis, eller något som närmast kan liknas vid det svenska hemvärdet. Milisen omnämns nedan som folkarmén. På tigrinja kallas folkarmén *Hizbawi Serawit* (ህዝባዊ ሰራዊት) och på engelska omnämns den ofta

⁷ Equal Rights Beyond Borders (Equal Rights), *Access to Documents by Eritrean Refugees in the Context of Family Reunification*, 2021-04-01, s. 27, [url](#) (hämtad 2021-05-03)

⁸ Eritrean People's Liberation Front – rebellrörelsen som under ledning av Isaias Afwerki tog makten över Eritrea 1991 och som sedermera bytte namn till People's Front for Democracy and Justice (PFDJ).

⁹ Schröder, Günter, *The Migration Law Clinic of the Free University of Amsterdam, Marriage, Vital Events Registration & Issuance of Civil Status Documents in Eritrea*, 2017-05-01, s. 3, [url](#) (hämtad 2021-05-31)

¹⁰ Migrationsverket, Lifos. Center för landinformation och landanalys inom migrationsområdet, *Lifosrapport: Eritrea - Folkbokföring, medborgarskap och identitetshandlingar* (version 1.2), s. 6, 2018-07-18, [url](#) (hämtad 2021-05-31); Bozzini, David, *Social Analysis*, vol. 59, nr 4, Winter 2015, *The Fines and the Spies: Fears of State Surveillance in Eritrea and in the Diaspora*, december 2015, [url](#) (hämtad 2021-05-31)

¹¹ Migrationsverket, Lifos. Center för landinformation och landanalys inom migrationsområdet, *Lifosrapport: Eritrea - Folkbokföring, medborgarskap och identitetshandlingar* (version 1.2), 2018-07-18, s. 6

som *People's Army*.¹² Folkarmén introducerades efter etiopiska attacker i området Afar och ökade i omfång efter att etiopiska styrkor gick in i området kring Badme i juni 2012.¹³

Rekryteringen till folkarmén rapporteras ha påbörjats sommaren 2012. En stor del av den vuxna befolkningen, kvinnor och män upp till 75 års ålder som inte var i nationaltjänsten anslöts och tilldelades automatvapen (Kalashnikov - AK 47) samt två magasin om cirka 30 patroner. De var tvungna att delta i militärutbildning på söndagar.¹⁴ Då de som demobiliserats anslöts till folkarmén och beväpnats var hela samhället satt under militär kontroll.¹⁵

Inledningsvis rapporterades projektet främst ha tjänat till att utbilda civila i att använda sina vapen. 2013 började myndigheterna dock utplacera medlemmar av folkarmén för olika uppdrag, såväl civila som säkerhetsrelaterade. Sedan 2014 har medlemmar av milisen uppmanats att repetera militära kurser. Inledningsvis vägrade många delta. Därefter, sedan 2015, har regeringen använt tvingande åtgärder.¹⁶

Den schweiziska migrationsmyndigheten *State Secretariat for Migration* (SEM) rapporterade i december 2019 att de eritreanska myndigheterna dittills inte lämnat några offentliga uttalanden om syftet med folkarmén. I bilaterala samtal förnekar myndigheternas företrädare inte förekomsten, men lämnar inga detaljerade uttalanden.¹⁷ Norska Landinfo har uppgivit att en del källor hävdar att beväpning och träning av folkarmén ligger i linje med den eritreanska försvarsstrategin som innebär att man har en liten, men välutbildad armé och en befolkning som kan mobiliseras med kort varsel. Andra har sagt att lanseringen av folkarmén är en följd av att armén försvagats, både på grund av brist på folk och bristande förtroende för den politiska ledningen.¹⁸

FN:s undersökningskommission om de mänskliga rättigheterna i Eritra har antagit att regeringen skapat folkarmén för att göra något åt arméns försvagning på grund av deserteringar och tjänstgöringsvägran samt att det även hade med tvister med grannstater att göra.¹⁹ Kommissionen menade även att skapandet var ett sätt att kunna hantera eventuella uppror inom den reguljära armén.²⁰ En källa till *Schweiziska flyktinghjälpen* (*Organisation suisse d'aide aux réfugiés – OSAR*) har sett folkarmén som en form av motvikt till armén. Andra källor menar att det var ett sätt för regeringen att åtgärda brister inom armén till en låg kostnad i och med

¹² European Asylum Support Office (EASO), *EASO Country of Origin Information Report Eritrea Country Focus*, maj 2015, s. 43; Schweiz, State Secretariat for Migration (SEM), *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 5, [url](#) (hämtad 2020-12-14). Migrationsanalys noterar att folkarmén även omnämns som "popular army", "territorial army", "citizen militia" och "militia". Det kan även finnas fler varianter. Vidare har flera källor rapporterat att folkarmén i maj 2014 slogs samman med reservarmén (se [avsnitt 3.1.1](#)) för att bilda National Militia Reserve, på tigrinja Hizbawi Equr Milisha = ህዝባዊ ዕቅር ሚሊሻ (se [avsnitt 3.2](#))

¹³ Norge, Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, 2016-05-20, s. 24 f., [url](#) (hämtad 2021-05-31)

¹⁴ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, s. 11 f., 6 ff., 2019-12-17

¹⁵ Anonym källa E, möte, november 2017; Amnesty International, *Just Deserters: Why Indefinite National Service in Eritrea has Created a Generation of Refugees*, augusti 2016, s. 34, [url](#) (hämtad 2021-01-20)

¹⁶ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, s. 11 f., 6 ff.

¹⁷ *Ibid.*, s. 4 f.

¹⁸ Norge, Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, 2016-05-20, s. 25

¹⁹ FN, UN Human Rights Council, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-05, par. 144

²⁰ *Ibid.*, par. 1465

att medlemmarna av folkarmén inte erhåller lön samt vanligtvis själva ska stå för kost och logi.²¹

Flera av Lifos samtalspartner i Eritrea 2015 beskrev hur impopulär folkarmén var. En källa uppgav att befolkningen såg folkarmén som ytterligare en börda i en redan svår situation. Situationen hade gått från dålig till sämre och befolkningen uppgavs ha tappat hopp och optimism under de senaste tio åren.²²

Migrationsanalys noterar i sammanhanget att det enligt Bertelsmann Stiftungs uppfattning i slutet av april 2020 föreföll som att folkarmén inte längre implementerades, även om regeringen inte officiellt annonserat ett stopp. Migrationsanalys har inte hittat någon källa som styrker detta intryck. Tvärtom rapporterade en diplomat i Addis Abeba i februari 2021 om bevakningsuppgifter som folkarmén utfört under föregående halvår i Asmara.²³ Samma månad informerade en diplomat i Asmara Migrationsanalys att hen uppfattade systemet med folkarmén som alltjämt intakt.²⁴ Även USA:s utrikesdepartement US Department of States rapport för 2020 ger stöd för att så är fallet.²⁵

3.1.1 Folkarmén och nationaltjänsten

I Eritrea finns även den obligatoriska *Nationaltjänsten* som kallas *Hagerai Agelglot* på tigrinja och *National service* på engelska. Nationaltjänsten i Eritrea är annorlunda än andra länders nationella tjänstgöring på så sätt att det övergripande målet inte endast är att försvara landet utan även att bygga upp det och propagera för en nationell ideologi.²⁶ Nationaltjänsten anses vara *nationens skola*. Enligt nationell lagstiftning som ligger till grund för nationaltjänsten är målen med tjänsten följande:

- To establish a strong defence force ... [to] ensure a free and sovereign Eritrea.
- To preserve and entrust future generations with the courage, resoluteness and heroic episodes shown by our people in the past thirty years.
- To create a new generation characterised by love of work, discipline and a willingness to participate and serve in the reconstruction of the nation.
- To develop [...] the economy of the nation by investing in the development of our people as a potential wealth.

²¹ Organisation suisse d'aide aux réfugiés (OSAR), *Erythrée – Papier thématique – Service national*, 2017-06-30, s. 18 ff. [url](#); Amnesty International, *Just Deserters: Why Indefinite National Service in Eritrea has Created a Generation of Refugees*, augusti 2016, s. 8; Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 6 f.

²² Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

²³ Diplomatsk källa i Addis Abeba, februari 2021

²⁴ Diplomat i Asmara, februari 2021

²⁵ USA, US Department of State, *Country reports on Human Rights Practices for 2020 – Eritrea*, 2021-03-30, s. 20, [url](#) (hämtad 2021-04-14)

²⁶ EASO, *EASO Country of Origin Information Report Eritrea Country Focus*, maj 2015, s. 32

- To foster national unity among our people by eliminating sub-national feelings.²⁷

Nationaltjänsten är obligatorisk för alla eritreaner, både män och kvinnor. Enligt lagstiftningen kan man kallas in till tjänstgöring om man är mellan 18 och 40 år och man tillhör sedan en reservarmé upp till det att man fyller 50 år.²⁸ / *teorin* omfattar nationaltjänsten sammanlagt 18 månaders tjänstgöring (sex månaders militär träning och 12 månaders samhällstjänst).²⁹

I praktiken kan nationaltjänsten i stort delas in i en militär och en civil komponent. Alla rekryter genomgår först militär utbildning för att sedan anvisas till den militära delen, som lyder under försvarsministeriet, eller till civil tjänstgöring under ett av de andra ministeriernas administration. En del rekryter anvisas till ett av de cirka 30 företag som ägs av PFDJ eller armén och verkar inom områden såsom jordbruk, byggnation, transport, turism och handel. Det råder oklarhet om huruvida de som tjänstgör inom dessa företag tillhör nationaltjänstens militära eller civila komponent.³⁰

Vidare förekommer det i praktiken att minderåriga rekryteras till nationaltjänsten. Exempelvis har den enskilda organisationen *Human Rights Concern Eritrea* dokumenterat rekrytering av ungdomar i åldern 14 till 17 år.³¹ De facto har också tjänstgöringstiden i princip varit på obestämd tid sedan gränskonflikten med Etiopien (1998–2000) och ofta pågått under många år istället för de 18 månader som lagen föreskriver.³² Tjänstgöringstiden kan variera avsevärt. Det rapporteras att vissa rekryter frisläppts efter de stadgade 18 månaderna, medan många andra tjänstgjort oavbrutet sedan 1998 eller under andra långa tidsperioder. Källor har uppgett till EU:s asylstödkontor EASO att alla tidsperioder mellan dessa extremer är typiska och har för det mesta inte kunnat ange ett medeltal för den faktiska tiden inom nationaltjänsten. Tjänstgöringstid om 10, 20 år rapporteras vara vanligt.³³

Kvinnor släpps vanligtvis tidigare än män – ofta sker det efter att ett första barn fötts, i vissa fall efter giftermål. Enligt vissa källor gäller detta endast nationaltjänstens militära del, samtidigt som mödrar inom den civila delen fortsatt tjänstgör. EASO rapporterade 2019 att en informell åldersgräns vid 27 år ofta tycktes tillämpas avseende kvinnor. Samtidigt rapporterades många kvinnor över 40 år fortfarande tjänstgöra.³⁴

²⁷ Eritrea, *Proclamation on National Service No 82/1995*, 1995-10-23, art. 5

²⁸ Ibid., art. 6 och 8

²⁹ Ibid., art. 8

³⁰ EASO, *Eritrea: National Service, Exit, and return*, september 2019, s. 32 f., [url](#) (hämtad 2021-01-25)

³¹ EASO, *Eritrea: National Service, Exit, and return*, september 2019, s. 32 f., [url](#) (hämtad 2021-01-25)

³² För mer detaljerad information om nationaltjänsten hänvisas till: EASO, *Eritrea: National Service, Exit, and return*, september 2019 och Norge, Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, 2016-05-20

³³ EASO, *Eritrea: National Service, Exit, and return*, september 2019, s. 33 f.

³⁴ Ibid., s. 34

Folkarmén är inte samma sak som nationaltjänsten, den implementeras parallellt med nationaltjänsten. Att folkarmén och nationaltjänsten är olika företeelser är viktigt att betona.³⁵ Förhållandet mellan de två är dock oklart.³⁶

Både folkarmén och nationaltjänsten har varit underställda försvarsministeriet sedan ungefär 2014. I grund och botten finns det dock skillnader. Utmärkande för folkarmén, i förhållande till nationaltjänsten, är att rekryterna tillhör folkarmén permanent, samtidigt som tjänstgöringen är begränsad till enskilda temporära uppdrag som pågår i några dagar eller veckor. Resterande tid kan deltagaren utföra sina normala civila aktiviteter. I nationaltjänsten är tjänstgöringen permanent. Vidare är tjänstgöringen inom folkarmén till skillnad från nationaltjänsten obetald.³⁷

En av OSAR:s källor menade att nationaltjänsten tjänar till att sysselsätta unga människor, även om många med tiden har åldrats. Folkarmén å sin sida tjänar till att utbilda äldre personer militärt.³⁸ En av Migrationsanalys källor uttryckte att folkarmén inte är en del av nationaltjänsten, även om den ibland genomför militära uppdrag.³⁹

Det händer att medlemmarna i nationaltjänstens civila del uppmanas att repetera militära kurser, i och med att de tillhör de styrkor som kan mobiliseras i händelse av konflikt. Sådana kurser genomförs ibland samtidigt med medlemmar av folkarmén. Det rapporteras att det på grund av denna blandning kan råda oklarhet bland deltagare om huruvida aktiviteten sker inom ramen för nationaltjänsten eller folkarmén.⁴⁰

3.2 Folkarméns organisation

Lifos noterade 2015 att inga riktlinjer eller andra officiella dokument om bakgrunden till, uppbyggnaden eller administrationen av folkarmén var kända. Migrationsanalys konstaterar att det alltså finns mycket lite tillgänglig information om folkarméns organisation. Det finns ingen känd laglig grund för denna milis och de eritreanska myndigheterna har inte lämnat några offentliga uttalanden om dess struktur. Statliga medier rapporterar dock ibland om milisens arbetsuppdrag. I bilaterala samtal förnekar myndigheternas företrädare inte förekomsten, men lämnar inga detaljerade uttalanden.⁴¹ Vid ett möte med Lifos i Asmara 2018 beskrev eritreanska myndigheter folkarmén som en tillfällig företeelse som är flexibel.⁴²

Flera källor har rapporterat att folkarmén slogs samman med reservarmén (se [avsnitt 3.1.1](#)) i maj 2014 för att bilda *National Militia Reserve* (på tigrinja *Hizbawi Equr Milisha* = ህዝባዊ ዕቅር

³⁵ EASO, *EASO Country of Origin Information Report Eritrea Country Focus*, maj 2015, s. 43; Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

³⁶ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 4

³⁷ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 10 ff.; En representant från en västerländsk ambassad i Asmara var 2018 av uppfattningen att aktiva medlemmar fick mjölkpuonger eller liknande (Västerländsk ambassad D, möte med Lifos i Asmara, januari 2018)

³⁸ OSAR, *Erythrée – Papier thématique – Service national*, 2017-06-30, s. 18 ff.

³⁹ Internationell organisation K, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁴⁰ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17s. 10 f.

⁴¹ *Ibid.*, s. 4 f.

⁴² Eritrea, Eritreanska myndigheter i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

ሚኒስቴር).⁴³ Efter föreningen fick Gebrehiwet Zemichael befälet över styrkan. Han avled dock i januari 2015. Enligt OSAR har Filipos Woldeyohannes fört befälet sedan 2014. Woldeyohannes är även stabschef (Chief of Staff) för Eritreas armé och *de facto* försvarsminister i och med att positionen varit vakant i flera år. Informationen antyder att folkarmén därmed sorterar under försvarsministeriet och införlivats i arméns kommandostruktur.⁴⁴

Folkarmén lyder då följaktligen under militären, Eritrean Defence Forces (EDF). Det finns oberoende uppgifter om att den under en tid lydde under presidentens kontor. Förflyttningen dit lär ha resulterat i protester från militären, varför folkarmén integrerats åter i den militära strukturen. Hur den militära strukturen ser ut och vem som gör vad är oklart.⁴⁵ Man tror att det var president Isaias Afwerki som introducerade systemet med folkarmén och att den då övervakades av general Tekle Kiflay "Manjus".⁴⁶ Även Fitsum Gebrehiwet "Wedi Memher" och Degol Abraham ska ha haft ledande positioner.⁴⁷

Folkarmén rapporteras vara ledd av militära befälhavare.⁴⁸

Flera personer som intervjuades av Amnesty International 2015 uppgav att de inom ramen för nationaltjänsten fått till uppgift att föra befäl över en enhet inom folkarmén.⁴⁹ En av Lifos samtalspartner i Asmara 2018 trodde att det fanns en hierarki inom folkarmén eftersom folk pratade om *kommendanten och vi andra*.⁵⁰

Folkarmén kontrolleras av militären. Den administreras emellertid på den civila lokala administrationsnivån nus-zoba (även kallat sub-zoba, vilket kan översättas till *underregion*),⁵¹ men även den lokala administrationen på kebabnivå är involverad (kebabadministrationer täcker urbana distrikt, byar eller områden).⁵² De lokala myndigheterna, delvis också arbetsgivarna, sköter rekryteringen till styrkan. De har listor över folkarmédeltagare. SEM pekar på att dessa myndigheter troligen inte agerar enhetligt runt om i landet, utan förfarandet kan påverkas av regionala och lokala förhållanden.⁵³

⁴³ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 6 f.

⁴⁴ Ibid., s. 8 ff.

⁴⁵ Diplomatisk källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

⁴⁶ Indian Ocean Newsletter, *Issayas Afeworki arms the elderly*, 2012-09-22, via Dow Jones Factiva (betaltjänst) [url](#) (hämtad 2015-09-15)

⁴⁷ SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 8 ff.

⁴⁸ OSAR, *Erythrée – Papier thématique – Service national*, 2017-06-30, s. 18 ff.

⁴⁹ Amnesty International, *Just Deserters: Why Indefinite National Service in Eritrea has Created a Generation of Refugees*, augusti 2016, s. 8, 34 ff.

⁵⁰ Internationell organisation K, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁵¹ Angående administrativ struktur, se: Migrationsverket, Lifos. Center för landinformation och landanalys inom migrationsområdet, *Lifosrapport: Eritrea - Folkbokföring, medborgarskap och identitetshandlingar (version 1.2)*, 2018-07-18, s. 6 ff.

⁵² Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

⁵³ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 8 ff., 17

FN:s undersökningskommission uppgav 2015 att folkarméns enheter var organiserade efter yrke (exempelvis lärare), geografiskt område eller kvarter.⁵⁴ En uppmaning till deltagande i vapenutbildning som fotograferats i Asmara 2017 riktade sig till personer i folkarméns första till tredje bataljon, vilket indikerar att folkarmén är indelad i enheter med militära beteckningar.⁵⁵

En representant från en västerländsk ambassad i Asmara uppgav 2018 att folkarmén inte bär uniform och menade att det egentligen inte var något som gjorde att man kunde känna igen dem. Källan menade att i princip vilken man som helst som går på gatan utan ett vapen kunde vara i folkarméns tjänst, i övervakningssyfte.⁵⁶ Migrationsanalys noterar i sammanhanget att det finns uppgifter om att utöver vapen har även uniformer delats ut till folkarmérekryter.⁵⁷ En anställd inom en internationell organisation i Asmara 2018 uppgav att de ibland bär uniform och/eller vapen.⁵⁸ En annan källa i samma stad uppgav att somliga har skjutvapen och andra har påkar.⁵⁹ Migrationsanalys har även hört anekdotisk information om att det förekommit att vapen samlats in från vissa grupper av rekryter. En anonym källa uppgav till brittiska Home Office under utredningsresa 2016 att man inom folkarmén är ålagda att ha vapen i hemmet.⁶⁰

Vad beträffar folkarméns geografiska närvaro uppges ett flertal källor att den utplaceras i städer.⁶¹ En samtalspartner var vid möte med Lifos 2018 av uppfattningen att folkarmén fanns i alla städer, inklusive Assab. Samma person var dock osäker om hur det såg ut i avlägsna områden såsom exempelvis Nakfa och i byar.⁶² Såväl Bertelsmann Stiftung som forskaren Gaim Kibreab vid London South Bank University har pekat på förekomst även i rurala miljöer.⁶³ Ytterligare en källa menade att folkarmén *främst* befinner sig i stadsmiljö.⁶⁴

Vidare har SEM granskat eritreanska informationsministeriets rapportering på webbsidan shabait.com om folkarméns arbetsinsatser (rapporteringen rörde nästan uteslutande civila uppgifter). Resultatet visade att aktiviteterna var relativt jämnt fördelade över Eritreas samtliga regioner.⁶⁵

⁵⁴ FN, UN Human Rights Council, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-05, par. 286

⁵⁵ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 8 ff.

⁵⁶ Västerländsk ambassad D, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁵⁷ Global Security.org, *Eritrea, People's Army*, 2015-06-29, [url \(hämtad 2021-05-31\)](#)

⁵⁸ Internationell organisation K, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁵⁹ Anonym källa F i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁶⁰ Storbritannien, *Report of a Home Office Fact-Finding Mission. Eritrea: illegal exit and national Service. Conducted 7–20 February 2016*, 2016, s. 91, [url \(hämtad 2021-05-03\)](#)

⁶¹ Bertelsmann Stiftung, *BTI 2020, Eritrea*, 2020-04-29, s. 16, 29; Västerländsk ambassad D, möte med Lifos i Asmara, januari 2018; Gaim Kibreab, *The Eritrean National Service. Servitude for “the Commom Good” & the Youth Exodus*, James Currey, Woodbridge samt Boydell & Brewer Inc.. Rochester, NY, 2017, s. 189

⁶² Västerländsk ambassad D, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁶³ Bertelsmann Stiftung, *BTI 2020, Eritrea*, 2020-04-29, s. 16, 29; Gaim Kibreab, *The Eritrean National Service. Servitude for “the Commom Good” & the Youth Exodus*, James Currey, 2017, s. 189

⁶⁴ Anonym källa E, möte, november 2017

⁶⁵ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 14

3.2.1 Migrationsanalys kommentar

Det finns ingen känd laglig grund för folkarmén och mycket lite tillgänglig information om hur denna milis organiseras. Det råder även oklarheter om interna riktlinjer och i vilken mån sådana är samstämmiga på olika platser. Landinformationen indikerar att det råder inkonsekvens och godtycklighet i tillämpningen av folkarmén, däribland lokala administrationer sinsemellan och likaså vad avser militära befälhavare. Bilden av implementeringen kan därmed sägas spegla allmänna drag i vad som rapporteras utmärka statsmaktens styrelsesätt. (se [avsnitt 2](#)).

Migrationsanalys bedömer att folkarmén implementeras i Eritreas samtliga regioner. Troligen varierar omfattningen dock beroende på regionala och lokala förhållanden.

3.3 Rekrytering till folkarmén

3.3.1 Målgrupp vid rekrytering

Flera av Lifos samtalspartner i Eritrea 2015 uppgav att alla eritreaner utom de som tjänstgör inom ramen för nationaltjänsten är skyldiga att delta i folkarmén. Det sades även gälla de som demobiliserats eller undantagits från nationaltjänsten av olika skäl.⁶⁶ FN:s undersökningskommission uppgav samma år att alla som inte tjänstgör inom armén i nationaltjänsten, inklusive de som tjänstgör inom den civila sektorn, är potentiella rekryter till folkarmén.⁶⁷ Vad gäller åldersgrupp nämnde flera källor 2015 att personer ända upp i 70-årsåldern hade kallats in till tjänstgöring i folkarmén. EASO skrev att eritreaner mellan 18 och runt 70 år som inte tjänstgör inom nationaltjänsten måste delta i vapenövningar och ta emot vapen och uniform som tilldelas dem av statsmakten.⁶⁸ Enligt Human Rights Watch (HRW) samma år hade alla arbetsföra män över 50 år tvingats delta i folkarmén sedan 2012.⁶⁹ En av Lifos samtalspartner i Eritrea 2015 uppgav att det inte finns någon övre åldersgräns utan det är hälsan som avgjorde huruvida man var lämplig.⁷⁰

Vad gäller uppgifter om målgrupp som ligger närmre i tiden rapporterade schweiziska SEM i december 2019 att myndigheterna mobiliserar de flesta män samt vissa kvinnor mellan 18 och 70 till 75 år som inte ingår i nationaltjänsten. Det kunde även gälla personer som utskrivits från nationaltjänsten på grund av hälsa eller ålder eller som ännu inte kallats till nationaltjänsten. Enligt ett flertal rapporter uppgavs alla personer som frigörs från militären kallas. Detta skulle också omfatta medlemmar av den civila delen av nationaltjänsten. Samtalspartner till SEM uppgav att medlemmarna i den civila nationaltjänsten åtminstone deltog i folkarméns repetitionskurser.⁷¹

⁶⁶ Diplomatsk källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015; Anonym källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015; Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

⁶⁷ FN, UN Human Rights Council, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, 2015-06-05, par. 1450

⁶⁸ EASO, *EASO Country of Origin Information Report Eritrea Country Focus*, maj 2015, s. 44

⁶⁹ Human Rights Watch (HRW), *World Report 2015-Eritrea*, 2015-01-29, s. 2, [url](#) (hämtad 2015-05-25)

⁷⁰ Anonym källa C i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

⁷¹ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 8 ff.

Gällande informationen som tyder på att även unga människor som ännu inte har blivit inkallade till nationaltjänsten kan kallas till folkarmén rapporterar SEM att det ska vara frågan om människor som staten inte vill kalla till nationaltjänsten. Det uppges ske av kapacitetsskäl och för att folkarmén kostar staten mindre då kost och logi inte behöver betalas ut. Dessa personer sägs utföra samma tjänst som medlemmar av folkarmén som frisläppts från nationaltjänsten, dvs. de får grundläggande militärutbildning och sätts sedan in i arbetsinsatser.⁷²

USA:s utrikesdepartement gjorde i sin människorättsrapport för år 2020 gällande att milisen bestod av personer som avslutat nationaltjänsten, men fortsatt var ålagda att bistå i säkerhetsuppgifter. Dessutom rapporterades att regeringen krävde att de som ännu inte var inom militären skulle delta i milisutbildning och bära vapen, så även många som demobiliserats, den äldre befolkningen samt individer som i övrigt undantagits från militärtjänst.⁷³

Vad gäller folkarmétjänstgöring för personer som undantagits nationaltjänstplikt på grund av hälsoproblematik var en av Lifos samtalspartner i Asmara 2018 av uppfattningen att somliga inom denna kategori används inom folkarmén, såsom vakt vid kontor. Källan uppgav vidare att det var möjligt att vissa kategorier med hälsobesvär slipper helt.⁷⁴ Information inhämtad av Lifos 2015 indikerade att man vid hälsoproblem var tvungen att inställa sig och sen genomgå läkarundersökning på plats. Enligt källan hade de som ansetts för dåliga skickats hem efter en vecka eller två.⁷⁵

Vad avser ålder på medlemmar i folkarmén uppgav en anonym källa 2019 att det ofta är frågan om personer i 50–60 årsåldern som släppts från nationaltjänsten, men vissa är betydligt äldre.⁷⁶ En av OSAR:s källor nämnde en åldersgräns så hög som 80 år.⁷⁷ Vid Lifos utredningsresa till Eritrea 2018 var två källor av uppfattningen att folkarmétjänstgöring var av livslång varaktighet efter rekryteringen.⁷⁸ En av källorna menade samtidigt att det berodde på vilken status personen hade. Uppfattningen var att förbindelser till statsmakten kan vara av betydelse och att det finns en elit som har förmåner.⁷⁹ Även en av OSAR:s källor har uppgivit att förmögna personer kan köpa sig fria från tjänstgöring i folkarmén.⁸⁰

Enligt vittnesuppgifter i FN:s undersökningskommissions rapport från 2015 har det även förekommit att lokala administrationer mobiliserat och försett nationaltjänstdesertörer med vapen.⁸¹

⁷² Ibid., s. 10 f.

⁷³ USA, US Department of State, *Country reports on Human Rights Practices for 2020 – Eritrea*, 2021-03-30, s. 8, 20

⁷⁴ Internationell organisation K, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁷⁵ Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

⁷⁶ Anonym källa G, möte, mars 2019

⁷⁷ OSAR, *Erythrée – Papier thématique – Service national*, 2017-06-30, s. 18 ff.

⁷⁸ Anonym källa E i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018; Internationell organisation K, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁷⁹ Anonym källa E i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁸⁰ OSAR, *Erythrée – Papier thématique – Service national*, 2017-06-30, s. 19

⁸¹ FN, UN Human Rights Council, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-05. s. 431

3.3.1.1 Kvinnors deltagande

Vad gäller kvinnors deltagande i folkarmén uppgav USA:s utrikesdepartement 2013 att den eritreanska staten krävde att de flesta män och en del kvinnor mellan 18 och 70 år, som inte höll på att fullgöra den militära delen av nationaltjänsten eller tjänstgjorde inom militären, deltog i folkarmén.⁸² Dessa uppgifter följdes 2015 av norska Landinfos information att både män och kvinnor mellan 18 och 70 år var ålagda att delta i utbildning, men de som i praktiken deltog var de som demobiliserats eller undantagits från nationaltjänsten samt personer över 50 år som inte längre ingår i reservarmén.⁸³ En av Lifos samtalspartner i Eritrea 2015 uppgav att endast män hade kallats in till repetitionsövningarna 2015, men både män och kvinnor kallades in till omgången som omfattade lärare och personal på ministerierna.⁸⁴ En annan källa uppgav att det verkade som att kvinnor inte kallades till övning 2015, men underströk samtidigt att en del kvinnor redan var involverade i folkarmén och har deltagit i utbildning.⁸⁵ Enligt en tredje källa kan till exempel hälsoproblem, ordinarie arbete, graviditet samt kvinnor med barn utgöra skäl för att undantas.⁸⁶

Vidare avseende de första åren efter 2012 har SEM rapporterat att kvinnor bland annat var tvungna att delta i folkarméns vapenutbildning på samma sätt som män. Senare undantogs ofta de som var gifta eller gravida. Samtidigt fanns det fortfarande kvinnor som tvingades tjänstgöra.⁸⁷

Kvinnors medverkan i folkarmén de senaste åren var ett ämne som behandlades under Lifos utredningsresa i Eritrea i januari 2018. Svaren Lifos fick var dock inte samstämmiga. Fyra av delegationens samtalspartner hade inte hört talas om kvinnor inom folkarmén.⁸⁸ Uppgifter från fyra andra samtalspartner indikerade att kvinnlig medverkan förekom: en representant för en internationell organisation uppgav att så vitt hen visste var det bara män inom folkarmén, men ansåg det samtidigt möjligt att enskilda kvinnor också deltog.⁸⁹ En annan källa uppgav att det främst var män.⁹⁰ Den tredje samtalspartner sade sig tro att både män och kvinnor deltog.⁹¹ Den fjärde menade att det fanns kvinnor med i milisen, dock inte de som gift sig.⁹²

⁸² USA, US Department of State, *2012 International Religious Freedom Report Eritrea*, 2013-05-20, s. 2, [url](#) (hämtad 2015-10-15)

⁸³ Norge, Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjenste*, 2015-03-23, s. 21, [url](#) (hämtad 2015-09-15)

⁸⁴ Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

⁸⁵ Diplomatisk källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

⁸⁶ Anonym källa C i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

⁸⁷ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 16 f.

⁸⁸ Internationell organisation G, Anonym källa E i Asmara, Västerländsk ambassad E, Asmara, Västerländsk ambassad D, samtliga vid möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁸⁹ Internationell organisation K, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁹⁰ Anonym källa F i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁹¹ Västlig diplomat F, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

⁹² Lokal samtalspartner J, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

Utöver ovannämnda källor uppgav den statliga eritreanska kvinnoorganisationen *National Union of Eritrean Women (NUEW)*⁹³ vid samtal med Lifos att de flesta kvinnor inte är med i folkarmén. Man sade vidare att kvinnor som gift sig inte behövde delta – inte heller mödrar uppgavs vara med såvida de inte anmält sig frivilligt.⁹⁴ NUEW:s uppgifter bekräftades även av en annan representant för eritreanska myndigheter vid Lifos vistelse i staden Massawa 2018.⁹⁵

2019 informerade SEM att kvinnor alltså inte var undantagna tjänstgöring generellt. Man noterade att kvinnor i Asmara, som inte tidigare deltagit på grund av hälsoskäl, kallades in 2017 till den militära utbildningen.⁹⁶

Den senaste informationen om kvinnors medverkan i folkarmén som Migrationsanalys har härrör från hösten 2020. På fråga från Migrationsanalys i oktober om huruvida kvinnor fortfarande medverkar gjorde en källa gällande att rekrytering av kvinnor är inkonsekvent och beror på vilken lokal administration i landet det rör sig om samt även om hur dessa hanterar riktlinjer.⁹⁷ Eritreakännaren Daniel Mekonnen uttryckte 2020 stöd för denna uppfattning och menade även att kvinnor med barn behandlas med överseende i detta sammanhang.⁹⁸

3.3.2 Kallelse och administration

Folkarmén kontrolleras av militären, men administreras på den civila lokala administrationsnivån.⁹⁹ Det är den lokala administrationen som identifierar personer för tjänstgöring efter instruktion av militären när det gäller personer som gjort nationaltjänst inom militären.¹⁰⁰ Flera källor uppgav till Lifos 2015 att det inte är helt tydligt hur man väljer ut personer till folkarmén.¹⁰¹ En källa uppgav att man från början kallade in och utbildade personer från en nus-zoba i taget.¹⁰² Man har även kallat in personer enligt yrkeskategori.¹⁰³

2015 framkom att den lokala administrationen informerar om tjänstgöring i folkarmén genom att sätta upp anslag på området anslagstavla eller på andra anslagstavlor där regeringen vanligtvis sätter upp information. Den lokala administrationen uppgavs även kontakta

⁹³ NUEW är den enda organisation för kvinnor som finns i Eritrea. Organisationen är en del av det statsbärande partiet *People's Front for Democracy and Justice (PFDJ)* och endast kvinnor som är anknutna till PFDJ är medlemmar. Organisationen är inte oberoende och uppges ha otillräckliga resurser för att operera effektivt. Se FN, UN Human Rights Council, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-05, par. 252–253

⁹⁴ Eritrea, National Union of Eritrean Women (NUEW), möte med Lifos i Massawa, januari 2018

⁹⁵ Eritrea, Eritreanska myndigheter i Massawa, möte med Lifos i Massawa, januari 2018

⁹⁶ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 16 f.

⁹⁷ Anonym källa H, e-post, februari 2021

⁹⁸ Mekonnen, Dr. Daniel R., Independent Consultant & Fellow of the African Studies Centre Leiden, Leiden University, möte, oktober 2020

⁹⁹ Se EASO, *EASO Country of Origin Information Report Eritrea Country Focus*, maj 2015, s. 17 ff. för information om administrativa strukturer i Eritrea.

¹⁰⁰ Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁰¹ EASO, *EASO Country of Origin Information Report Eritrea Country Focus*, maj 2015 s. 44; Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015; Diplomantik källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁰² Anonym källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁰³ Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

personer per telefon, genom att skriva meddelanden eller genom hembesök. Administrationen är ansvarig för att informera befolkningen om deras skyldigheter gentemot staten. Det kan ske på olika sätt beroende på regionala skillnader.¹⁰⁴ Norska Landinfo har uppgivit att inkallelse till tjänstgöring även skett genom anslag på lyktstolpar och husväggar.¹⁰⁵ En annan källa uppgav att man även kallats till möten hos den lokala administrationen och där informerats om folkarmén.¹⁰⁶

Nya medlemmar har även rekryterats till folkarmén genom de pågående repetitionsövningarna.¹⁰⁷

2019 rapporterade SEM att det antingen är den lokala administrationen (på kebabnivå, förutom i Asmara där det är nus-zobanivå) eller arbetsgivare som ansvarar för inkallelse till folkarmén. Utöver redan nämnda förfaranden uppgavs att inkallelse ofta sker som en del av offentliga evenemang, där antingen alla invånare i en by eller distrikt deltar eller också kategorier, såsom exempelvis alla tjänstemän eller lärare. Förfarandet uppgavs inte vara enhetligt. Ibland är det polisen som meddelar namnen. Enligt en rapport transporteras rekryterna därefter direkt till utbildningsplatsen.¹⁰⁸

Enligt en av SEM:s samtalspartner gavs inga enskilda kallelser till repetitionstjänstgöringen sommaren 2015. Informationen om att utbildningen skulle äga rum, och vem som berördes, meddelades muntligen bland befolkningen, efter att ha utgått från de lokala administrationerna.¹⁰⁹

För bilder av olika skriftliga kallelser, se s. 18 i [Schweiz, SEM, Focus Eritrea: Volksarmee \(«Volksmiliz»\), 2019-12-17](#).

Enligt uppgift från en invånare i Asmara, vars far rekryterades 2012, behövde man fylla i ett registreringsformulär vid rekryteringen.¹¹⁰ Vittnesuppgifter till FN:s undersökningskommission indikerade också registrering. Enligt en lärare som inkallats innehöll formuläret bland annat uppgifter om familj och utbildningsnivå.¹¹¹ Vid 2015 års utredningsresa informerades Lifos om att de inkallade registrerades i samband med att vapen och ammunition delades ut. Det framkom dessutom att en typ av identitetskort, så kallade "EDF-card" utfärdades. Korten utfärdades av militären, EDF, och var ett sätt att uppdatera registret av medlemmar i folkarmén.¹¹² Även vittnesuppgifter i brittiska Home Office rapport från utredningsresa i Eritrea

¹⁰⁴ Ibid.

¹⁰⁵ Norge, Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjenste*, 2015-03-23, s. 22

¹⁰⁶ FN, UN Human Rights Council, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-05, par. 1452

¹⁰⁷ Diplomatsk källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015; Anonym källa A och D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015; Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 13

¹⁰⁸ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 17 f.

¹⁰⁹ Ibid.

¹¹⁰ SlateAfrique, *Léonard Vincent: Erythée: Pourquoi le pouvoir offre des kalachnikovs aux civils*, 2012-10-24, [url](#) (hämtad 2021-02-18)

¹¹¹ FN, UN Human Rights Council, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-05, par. 1453, 1464

¹¹² Anonym källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

2016 gör gällande att kort åtminstone utfärdats i maj 2015.¹¹³ Korten ska dock enligt Lifos samtalspartner i juli 2015 ha tagit slut och de gamla inte förnyats.¹¹⁴ SEM uppgav 2019 att man endast uppmärksammat kort från 2014.¹¹⁵

Lifos informerades i Eritrea 2015 att handlingen var ett fotoförsett biometriskt kort i samma storlek som ett kreditkort.¹¹⁶ Av kort som ingivits av en sökande till schweiziska SEM angavs att försvarsministeriet varit utfärdande myndighet. Det innehöll vidare uppgifter om namn, registreringsnummer i zobas databas, ID-nummer, födelsedatum, kön, blodtyp, enhet, funktion, rekryteringsrunda, arbete samt moderns namn.¹¹⁷ Bild av kortet återfinnes på s. 21 i [SEM:s rapport från 2019](#).

3.3.3 Övrigt

Ett flertal källor påtalar risk för rekrytering till folkarmén vid återvändande till Eritrea.¹¹⁸ Vidare rapporterar EASO att när en person som beviljats s.k. *diasporastatus* förlorar sin status försvinner även privilegiet att vara undantagen nationaltjänst och tjänst inom folkarmén. Diasporastatusen är främst avsedd för eritreaner som är bosatta utomlands men som vistas tillfälligt i Eritrea. Det råder oklarheter om diasporastatusens varaktighet.¹¹⁹

3.3.4 Migrationsanalys kommentar

Tillgänglig landinformation visar att rekryteringen till folkarmén hanteras av lokala administrationer i landet men under militärens kontroll. Det råder fortsatt oklarheter gällande urvalet, men den mer aktuella informationen signalerar att de flesta män som inte ingår i nationaltjänsten numera mobiliseras till folkarmén.

Migrationsanalys bedömer att kvinnor alltså tjänstgör i folkarmén. Det finns dock förhållandevis gott om information som indikerar att antalet involverade kvinnor tydligt understiger antalet män. Aspekter som graviditet, mödraskap, giftermål, hälsa och inkonsekvent/godtycklig implementering av folkarmén ser ut att vara av betydelse avseende kvinnors medverkan.

Landinformationen tyder på att även medlemmar inom den civila delen av nationaltjänsten varit delaktiga i folkarméns aktiviteter, såsom repetitionövningar. Omfattningen av deras medverkan är dock inte klarlagd.

¹¹³ Storbritannien, *Report of a Home Office Fact Finding Mission. Eritrea: illegal exit and national Service. Conducted 7–20 February 2016*, 2016, s. 91

¹¹⁴ Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹¹⁵ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 21,

¹¹⁶ Anonym källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹¹⁷ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 21,

¹¹⁸ Danmark, Udlændingestyrelsen, *Eritrea: National service, exit and entry*, 2020-01-01, [url](#) (hämtad 2021-03-08); EASO, *Eritrea: National Service, Exit, and return*, september 2019, s. 59 ff.

¹¹⁹ EASO, *Eritrea: National Service, Exit, and return*, september 2019, s. 57–61

Det är troligt att åtminstone vissa personer som utskrivits från nationaltjänsten på grund av hälsoskäl återfinns inom folkarméns led och så även personer som ännu inte kallats till nationaltjänsten eller som demobiliserats från den.

Informationsläget ger inte en tillräcklig överblick för att med stor precision kunna ringa in åldersspannet på personer som tjänstgör inom folkarmén. Det framstår dock som vanligt förekommande med personer i 50–60-årsåldern och därtill en närvaro av personer i åtminstone 70-årsåldern. Personer ned till 18-årsåldern, som inte är integrerade i nationaltjänsten, förefaller också vara potentiella rekryter.

Vad gäller kallelse till folkarmétjänstgöring har staten sedan 2012 genom de lokala administrationerna använt en rad olika metoder. Det har skett genom anslag på platser såsom anslagstavlor och husväggar, men även genom mer individuellt riktade insatser, såsom exempelvis hembesök och telefonsamtal. Även inkallelse som del av offentliga evenemang har tillämpats. Variationen i förfarande tycks även vara kopplat till regionala skillnader.

I vilken mån stridigheterna i etiopiska Tigrayregionen, med eritreanska styrkors rapporterade inblandning, påverkat rekryteringen är för Migrationsanalys oklart. Det får dock ses som tänkbart att regeringen ökat folkarméns verksamhet av säkerhetsskäl i och med instabiliteten i närområdet.

3.4 Tjänstgöring inom folkarmén

3.4.1 Utbildning

När folkarmén introducerades 2012 inledde man med en utbildning för samtliga inkallade.¹²⁰ Varje inkallad ålades att genomföra en utbildningsomgång under två eller tre månader som innebar att man kallades till övning varje vecka. Utbildningen bestod av militär utbildning, fysisk träning och föreläsningar.¹²¹ En annan källa beskriver situationen 2012 på följande vis. Den lokala administrationen skickade hem brev till personer som uppfyllde kriterierna för rekrytering och man uppmanades att uppsöka den lokala administrationen. Där fick man underteckna ett formulär som bevis på att man infunnit sig och sedan gå till vapendepån i Asmara för att hämta ut sin Kalashnikov. Sedan kom officerare från militärlägren i Sawa och Wi'a varje söndag för att lära ut hur man använder och rengör sitt vapen. Utbildningen ägde rum på olika platser i landet och i Asmaras förorter.¹²² SEM uppger att den bland annat genomfördes på idrottsplatser i städerna, men även vid militära garnisoner såsom Gahtelay, Himberti och Hashferay.¹²³ Forskaren Gaim Kibreab anger att utbildning även skett i Gergera och Kerkebet i Gash-Barka.¹²⁴

¹²⁰ Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹²¹ Anonym källa A och D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹²² Indian Ocean Newsletter, *Issayas Afeworki arms the elderly*, 2012-09-22, via Dow Jones Factiva (betaltjänst)

¹²³ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 10 f.

¹²⁴ Kibreab, Gaim, *The Eritrean National Service. Servitude for “The Common Good” & The Youth Exodus*, James Currey and Boydell & Brewer Inc., 2017, s. 20

Enligt Landinfo pågick den veckovisa utbildningen fram till vintern 2013 då det var en avslutningsmarkering. SEM uppger att det möjligen kan ha fortsatt till början av 2014.¹²⁵ Därefter har man kallats in till övning med ojämna mellanrum.¹²⁶

Vissa yrkesgrupper (t.ex. läkare, lärare och domare) undantogs ursprungligen från utbildningen, men var senare tvungna att rycka in även de. Enligt FN:s undersökningskommission har vissa medlemmar av folkarmén också tilldelats vapen utan att ha genomgått utbildning.¹²⁷ En av Lifos källor i Asmara 2015 uppgav att det varit möjligt att senarelägga utbildningen på grund av ordinarie arbete.¹²⁸

3.4.2 Uppdrag inom folkarmén

Efter genomförd utbildningsomgång har personer kallats in för att utföra obetalt arbete inom ramen för systemet med folkarmén. Det finns dock exempel på personer som tjänstgör som inte deltagit i någon utbildning.¹²⁹ Flera källor uppgav till Lifos 2015 att statsmakten använder medlemmar i folkarmén till olika typer av bevakningsarbete, till exempel övervakning av banker, offentliga byggnader och partikontor.¹³⁰ De har även använts till gränsskydd.¹³¹ Vidare rapporteras att folkarmén är involverad i att genomföra razzior för att identifiera personer som undanhåller sig från nationaltjänsten.¹³² På landsbygden hjälper milisen de lokala kebabi-administrationerna att hämta och samla in personer som kallas upp direkt till nationaltjänsten (dvs. inte via det 12:e skolåret i militärförläggningen Sawa).¹³³ Vid behov rapporteras de kunna arbeta som fängelsevakter.¹³⁴

USA:s utrikesdepartement gjorde 2021 gällande att folkarméns uppgifter mest rör säkerhetsrelaterade aktiviteter såsom patrullering vid flygplatsen eller i bostadsområden. Den rapporterades även kontrollera hem och bostadsområden för att se till att projekt inom nationaltjänsten utförs.¹³⁵

Amerikanska *Overseas Security Advisory Council* (OSAC), som också är en del av USA:s utrikesdepartement, rapporterade i maj 2020 att folkarmén patrullerar sina bostadsområden nattetid, utför mer statisk bevakning vid exempelvis banker, bensinstationer, regeringsbyggnader

¹²⁵ Norge, Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjenste*, 2015-03-23, s. 22; Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 8 ff.

¹²⁶ Norge, Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjenste*, 2015-03-23, s. 22

¹²⁷ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 8 ff.

¹²⁸ Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹²⁹ FN, UN Human Rights Council, *Report of the Detailed Findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-05, par. 1455

¹³⁰ Anonym källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015; Norge, Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjenste*, 2015-03-23, s. 22

¹³¹ FN, UN Human Rights Council, *Report of the Detailed Findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-05, par. 415, 1460

¹³² *Ibid.*, par. 1461

¹³³ SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 13 f.

¹³⁴ FN, UN Human Rights Council, *Report of the Detailed Findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-05, par. 1461; Västlig diplomat F, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

¹³⁵ USA, US Department of State, *Country reports on Human Rights Practices for 2020 – Eritrea*, 2021-03-30, s. 8, 20

och flygplatsen. Vid vissa tillfällen (t.ex. vid firandet av självständighetsdagen den 24 maj) rapporterades de användas för att kontrollera fotgängares dokument för att se till att nationaltjänstplikten inte frångås. OSAC liknade milismedlemmarna vid poliser, men med mer specifika och begränsade mandat.¹³⁶

Det finns också information om att medlemmar i folkarmén använts till arbete på statliga utvecklingsprojekt såsom dammbyggen, trädplanteringar och i andra aktiviteter som den eritreanska staten ansett nödvändiga.¹³⁷ De arbetar även på bensinstationer, i regeringskontor och med städning av gator.¹³⁸

Bland medlemmarnas uppgifter ingår därtill deltagande i politiska aktiviteter såsom till exempel PFDJ:s¹³⁹ kvällsaktiviteter.¹⁴⁰ En representant för en internationell organisation i Asmara var av uppfattningen att man kallades till politiska möten i vart fall en kväll i månaden, ibland oftare, och att folkarmédeltagarna utsattes för politisk indoktrinering. Källans intryck var att folkarmén var till för att hålla befolkningen under kontroll.¹⁴¹ Även forskaren Gaim Kibreab har rapporterat att folkarmémedlemmar är föremål för indoktrinering.¹⁴²

En anonym källa i Asmara gjorde vid möte med Lifos 2018 gällande att ambassader ofta via skriftliga framställningar lyckas utverka tillstånd för lokalanställda att inte behöva hörsamma kallelser till folkarmén.¹⁴³

3.4.2.1 Tjänstgöringens omfattning

Den lokala administrationen kallar in till tjänstgöring och enligt en av Lifos källor 2015 tycktes det finnas olika scheman som följdes.¹⁴⁴ En av danska *Udlændingestyrelsens* källor i Asmara var å sin sida vid samtal 2019 av uppfattningen att deltagandet inte var baserat på ett i för tid fastställt schema, utan att personer kan kallas med kort varsel och utan hänsyn till andra arbetsåtaganden.¹⁴⁵

Vad gäller tjänstgöringens omfattning kan det till exempel röra sig om att utföra arbetsuppgifter en gång varannan vecka, men hur omfattande den är beror på lokala förhållanden.¹⁴⁶

¹³⁶ USA, US Department of State, Overseas Security Advisory Council (OSAC), *Eritrea 2020 Crime & Safety Report*, 2020-05-04, [url](#) (hämtad 2021-03-25)

¹³⁷ US Department of State, *2013 Country Report on Human Rights Practices – Eritrea*, 2014-02-27, [url](#) (hämtad 2015-10-15)

¹³⁸ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 4

¹³⁹ Eritreas enda tillåtna parti.

¹⁴⁰ SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 15

¹⁴¹ Internationell organisation K, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

¹⁴² Kibreab, Gaim, *The Eritrean National Service. Servitude for “The Common Good” & The Youth Exodus*, James Currey and Boydell & Brewer Inc., 2017, s. 189

¹⁴³ Anonym källa F i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

¹⁴⁴ Anonym källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁴⁵ Danmark, Udlændingestyrelsen, *Eritrea: National service, exit and entry*, 2020-01-01, par. 51,

¹⁴⁶ Anonym källa C i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

En källa gav vid Lifos utredningsresa i Eritrea 2015 exempel på tjänstgöring i form av vakt-tjänst ett par gånger i veckan några timmar åt gången.¹⁴⁷ Ytterligare en källa talade om obetalt arbete flera gånger i veckan.¹⁴⁸

Vid Lifos utredningsresa 2018 uppgav en samtalspartner att det var olika hur folkarmén fungerade under veckorna, men att medlemmarna ofta kallades in på helgen och att de ska kunna ha egna arbeten vid sidan om. Hens uppfattning var att uppdraget kunde vara lite längre någon gång per år.¹⁴⁹ En annan källa vid samma utredningsresa menade att medlemmarna i folkarméns totala tjänstgöringstid uppgick till en månad om året.¹⁵⁰

Udländingestyrelsens ovan nämnda källa uppgav att tjänstgöringen är deltid och var av uppfattningen att den omfattar sex till åtta timmar i månaden. Källan uppgav att en medlem möjligtvis kan förhandla till viss flexibilitet, men kan inte vägra deltagande.¹⁵¹

SEM rapporterade 2019 att de uppdrag som deltagare i folkarmén får brukar pågå i några dagar eller veckor och tar ungefär en tiondel av deltagarens tid. Resterade tid kan ägnas åt normala civila aktiviteter, vilket är en väsentlig skillnad från nationaltjänsten. En annan skillnad är att deltagaren måste betala för kost och logi under uppdragen.¹⁵²

Lifos noterade under utredningsresan till Eritrea 2015 att folkarmén var mycket synlig och närvarande i gatubilden i Asmara i form av äldre beväpnade vakter utanför olika offentliga byggander. Under utredningsresan 2018 uppmärksammade Lifos också vad som föreföll vara sådan bevakning, dock endast i liten utsträckning och till synes obeväpnad. Observationen behöver dock inte innebära att folkarméns närvaro minskat sedan 2015. En av Lifos källor i Asmara 2018 menade att det inte fanns någon förändring i hur folkarmén uppträdde i huvudstaden jämfört med ett år tidigare.¹⁵³

Efter krigsutbrottet i etiopiska Tigrayregionen i november 2020 har det i media framkommit anekdotisk information som indikerat att medlemmar av folkarmén sänts till Tigray för att utföra uppgifter inom ramen för Eritreas inblandning i konflikten.¹⁵⁴

3.4.3 Repetitionsövning

I oktober 2014 började man kalla in till repetitionsövning. De inkallade trodde till en början att de kallades till nytt deltidsuppdrag inom ramen för folkarmén, men det rörde sig alltså om nya rundor av utbildning.¹⁵⁵ Ytterst få personer inställde sig till repetitionsövningen i oktober 2014. Man kallade in igen i december och uppslutningen var begränsad även då. I

¹⁴⁷ Anonym källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁴⁸ HRW, *World Report 2015 - Eritrea*, 2015-01-29, s. 2

¹⁴⁹ Internationell organisation K, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

¹⁵⁰ Anonym i källa A i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

¹⁵¹ Danmark, Udländingestyrelsen, *Eritrea: National service, exit and entry*, 2020-01-01, par. 51,

¹⁵² Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 11

¹⁵³ Västerländsk diplomat F i Asmara, möte i Asmara, januari 2018

¹⁵⁴ EritreaHub, *Eritrea mobilises it's elderly to participate in the Tigray war*, 2020-11-29, [url](#) (hämtad 2021-05-06)

¹⁵⁵ Diplomatisk källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

början av 2015 vågade de flesta inte längre vägra att infinna sig och många inställde sig. Därefter har man kallat in personer i flera omgångar. Under sommaren 2015 kallades många lärare in eftersom skolorna var stängda för lov.¹⁵⁶ En av Lifos samtalspartner i Eritrea 2015 uppgav att presidenten i ett tal i december 2014 uppmanade befolkningen att inställa sig till repetitionsövningar. Han talade om att folkarmén handlar om folkets lojalitet gentemot staten. Det var tillräckligt för att mobilisera befolkningen.¹⁵⁷ En annan källa uppgav att statsmakten använde partistrukturen och satte press på befolkningen när uppslutningen var dålig.¹⁵⁸ SEM har rapporterat att repetitionskurser hölls på olika platser under 2015, men endast en eller två gånger om året.¹⁵⁹

Till repetitionsövning har man kallat in både nya rekryter, personer som inte tidigare fått den grundläggande militärutbildningen inom folkarmén samt personer som redan var medlemmar i folkarmén sedan 2012.¹⁶⁰ Det finns även uppgifter om att vissa som utför civil nationaltjänst deltar i repetitionsutbildningen (se även [avsnitt 3.1.1](#)).¹⁶¹

I februari 2017 rapporterade den sydafrikanske journalisten Martin Plaut att många folkarmémedlemmar återigen inte hade inställt sig till repetitionstjänstgöring.¹⁶² Vid SEM:s utredningsresa i Eritrea i juli 2019 uppgav intervjuade källor att övningarna fortsatte att äga rum varannan månad. Deltagarna sades inte ha tagit dem särskilt allvarligt och återvände ofta i förtid. De ska också ha låtit sina vapen vara kvar i hemmet.¹⁶³

I oktober 2020 informerade en av Migrationsanalys källor att repetitionsövningar var vanligt förekommande.¹⁶⁴ En diplomatisk källa i Addis Abeba meddelade därefter, i mars 2021, att det framkommit uppgifter som tyder på att myndigheterna skärpt synen på närvaro vid militärens fasta övningar och möten, efter att väpnade våldsamheter brutit ut i den angränsande etiopiska Tigrayregionen i november 2020. Det uppgavs att deltagandet nu var helt obligatoriskt från att inte tagits med lika stor strikthet överallt. Dessutom rapporterades vapenövningar genomföras oftare. Nya räder (s.k. *giffas*) hade även noterats i Asmara och på andra platser i landet. I hög grad sades äldre milismedlemmar ha samlats upp, särskilt på landsbygden och söderut.¹⁶⁵

Vidare vad avser repetitionsövningarnas omfattning och innehåll informerades Lifos i Asmara 2015 att en repetitionsövning pågår i mellan fem och sju veckor. Den består av militär utbild-

¹⁵⁶ Diplomatsk källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015; Anonym källa A och D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁵⁷ Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁵⁸ Diplomatsk källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁵⁹ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 12 f.

¹⁶⁰ Diplomatsk källa A i Asmara, Anonym källa A och D i Asmara, samtliga samtal i Asmara, juli 2015; Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 13

¹⁶¹ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 12 f.

¹⁶² Plaut, Martin, *Eritrea: Unfit and pensioners resist military training while overflowing jails lead to part-time imprisonment*, 2017-02-06, [url](#) (hämtad 2021-03-29)

¹⁶³ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 12 f.

¹⁶⁴ Anonym källa H, e-post, februari 2021

¹⁶⁵ Diplomatsk källa i Addis Abeba, mars 2021

ning, fysisk träning, föreläsningar om landets historia, frihetskampen och om regeringspartiets ideologi och mål.¹⁶⁶ Flera av Lifos samtalspartner i Eritrea 2015 uppgav att förhållandena under övningen var mycket enkla och bristfälliga. De som haft möjlighet har tagit med egen mat och egna sovsäckar och tält.¹⁶⁷

Vid Lifos utredningsresa i Eritrea 2018 var två samtalspartner av uppfattningen att repetitionsövningarna varade i upp till en vecka, men de menade också att det kunde röra sig om än kortare tid.¹⁶⁸ SEM uppgav 2019 att repetitionsövningarna pågick i mellan fyra och sju veckor och att de antingen hålls nära deltagarnas hem eller på militära förläggningar såsom Gahtelay, Himberti eller Hashferay. Deltagarna behöver organisera transport till utbildningsplatsen själva. Ofta börjar utbildningen några dagar senare än planerat. SEM uppgav vidare att somliga fått lämna utbildningen efter en vecka eller två av hälsoskäl.¹⁶⁹

3.4.4 Migrationsanalys kommentar

Tillgänglig information om utbildning av nya rekryter rör de första åren från folkarméns inrättande 2012. I vilken mån den gestaltat sig enligt samma mönster under senare år har Migrationsanalys inga uppgifter om. Med det sagt har utbildning inför tjänstgöring ägt rum på olika geografiska platser i landet sedan folkarmén började implementeras. Den har genomförts vid militära anläggningar, men inte enbart – även idrottsplatser har omnämnts. Innehållsmässigt har den inkluderat militär utbildning, fysisk träning och föreläsningar. Rekryter har i samband med utbildning tilldelats vapen. I vissa fall tycks dock såväl beväpning som tjänstgöring ha skett utan att individen utbildats.

Repetitionsövningar framstår som ett vanligt förekommande inslag.

Vid en sammantagen bedömning får förekomst av variationer och inkonsekvens ses som sannolik vad avser utbildningsinsatserna.

Sedan tillkomsten har folkarmén satts in för att utföra en mångfald olika uppdrag som även varierat till sin karaktär. Framför allt förefaller de vara säkerhetsrelaterade. Bevakningsuppdrag har inkluderat mer statisk övervakning av byggnader och objekt, men även patrullering i offentliga miljöer. Säkerhetsinsatser med syfte att identifiera och inhämta personer som är föremål för nationaltjänstplikt är en annan typ av uppgift. Därtill har medlemmarna ålagts att medverka i verksamhet som till lägre grad tycks vara knuten till säkerhet: statliga utvecklingsprojekt såsom dammbyggen och trädplanteringar, arbete vid bensinstationer, regeringskontor och även gatustädning.

Landinformationen visar vidare att tjänstgöringen består av arbetsuppgifter som utförs på deltid. Resterande tid kan rekryten ägna åt andra civila aktiviteter. Omfattningen förefaller kunna variera, bland annat beroende på lokala förhållanden, men uppdrag av varierande längd flera gånger i månaden tycks inte vara ovanligt.

¹⁶⁶ Diplomatskälla A i Asmara, Diplomatskälla B i Asmara och Anonym källa A och D i Asmara, samtliga samtal i Asmara, juli 2015

¹⁶⁷ Diplomatskälla C i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁶⁸ Anonym i källa A i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018; Västlig diplomat F, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

¹⁶⁹ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 12 f.

Det saknas information om huruvida det finns någon form av internt regelverk som preciserar folkarméns mandat. Milisen förefaller kunna sättas in när behov uppstår eller när det anses vara nödvändigt. Migrationsanslys bedömer att det utgör ett av flera instrument för statsmakten att utöva kontroll över medborgarna och hålla dem sysselsatta. Därtill är det ett sätt för staten att nyttja oavlönad arbetskraft.

3.5 Bestraffning för undanhållande från tjänstgöring inom folkarmén

Lifos rapporterade efter utredningsresan till Eritrea 2015 att många eritreaner inte hörsamade kallelse till folkarmén och att deltagandet var särskilt lågt hösten 2014. Lifos konstaterade vidare att endast anekdotisk information fanns tillgänglig om hur myndigheterna hanterar dem som vägrar att tjänstgöra och att uppgifterna indikerade att det inte fanns någon enhetlig praxis. En källa uppgav att personer som inte infinner sig till tjänstgöring hämtas individuellt och tvingas delta. De som vägrade delta straffades genom frihetsberövande eller indragning av matkuponger och affärslicenser.¹⁷⁰ Flera av Lifos samtalspartner i Asmara 2015 uppgav att personer som inte inställt sig till repetitionsövningarna straffats på olika sätt. En källa uppgav att en del personer som inte inställt sig hade gripits och de som ansetts vara ledare eller ha en mer framstående roll i motståndet var fortsatt frihetsberövade.¹⁷¹ En annan källa uppgav att när många uteblev från övningen i oktober 2014 började regimen sätta press på befolkningen. Exempelvis slutade man dela ut matkuponger och förnya affärslicenser. I en del fall hade personer gripits. Det fanns även exempel på att man gripit frun i familjen istället för mannen som inte inställt sig till folkarmén.¹⁷²

En källa uppgav 2015 att man inte hade hört talas om att personer straffats för att ha uteblivit från repetitionsövning i Asmara, men sade samtidigt att det inte kan uteslutas att en del befäl söker upp personer och sätter press på familjen på olika sätt.¹⁷³

I sin människorättsrapport för 2020 rapporterade USA:s utrikesdepartement att godtyckliga gripanden utförs frekvent i Eritrea och då bland annat av personer som misstänks ha för avsikt att undanhålla sig folkarmétjänstgöring. Personer misstänkta för att undanhålla sig plikter inom folkarmén uppgavs även vara föremål för försvinnanden. Eritreas regering rapporterades fortsatt hålla ett okänt antal personer fängslade i landet utan åtal eller rättegång – bland dessa individer misstänkta för att ha hållit sig undan folkarmétjänstgöring. Samma källa rapporterade om svåra förhållanden (*harsh conditions*) på polisstationer och i fängelser för personer som frihetsberövats på grund av undanhållande från folkarméplikter.¹⁷⁴

Eritreas regering rapporteras kontakta arbetsplatser och använda sig av informatörer i syfte att identifiera personer ovilliga att delta i folkarmén.¹⁷⁵ USA:s utrikesdepartement rapporterar

¹⁷⁰ FN, UN Human Rights Council, *Report of the Detailed Findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea*, 2015-06-05, par. 1463

¹⁷¹ Anonym källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁷² Diplomatsk källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁷³ Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁷⁴ USA, US Department of State, *Country reports on Human Rights Practices for 2020 – Eritrea*, 2021-03-30, s. 2, 4 ff.

¹⁷⁵ Ibid.

även att ransoneringskuponger dragits in för personer som inte inställt sig till obligatoriska politiska möten inom ramen för folkarmétjänstgöring.¹⁷⁶ Kupongerna tillåter befolkningen att köpa mat till subventionerat pris i regeringens butiker.¹⁷⁷ De uppges även behövas vid registrering av barn för skolgång samt för att få tillgång till tjänster såsom förnyande av pass och utfärdandet av utresevisum.¹⁷⁸ En representant från en västerländsk ambassad i Asmara 2018 menade att fattiga människor inte kan hoppa över uppgifterna inom folkarmén, eftersom man då förlorar sina förmåner – priserna är höga och man behöver få vissa matvaror gratis. Detta, menande källan, gällde den större delen av befolkningen. Källan uppgav samtidigt att den inte kände till hur situationen var på landsbygden.¹⁷⁹

Schweiziska SEM konstaterar i sin rapport från december 2019 att det inte finns någon känd rättslig grund för folkarmén och därmed inga riktlinjer för bestraffning av personer som vägrar delta. SEM menade att informationsläget var begränsat till anekdotisk information om hur myndigheterna behandlar personer som vägrar att tjänstgöra samt att uppgifterna indikerade att det inte finns någon enhetlig praxis.¹⁸⁰ SEM uppgav vidare att deras samtliga källor rapporterade om bestraffning, men att informationen indikerade att myndigheternas agerande var inkonsekvent och godtyckligt. SEM uppgav att gripanden nämndes i många rapporter. Vissa vägrare rapporterades bli eftersökta i hemmet eller tvingade att delta genom razzior (s.k. giffas). Det fanns också rapporter om att deras familjemedlemmar pressats och att fruar till vägrare arresterats. Annan myndighetsrespons inkluderade indragning av kuponger eller företagslicenser samt bötfällning. I en rapport nämns att egendom förverkats. Det rapporterades även ha förekommit att vägran inte medfört konsekvenser.¹⁸¹

När bara ett fåtal eritreaner hörsammade kallelse till folkarmén i slutet av 2014 och början av 2015 resulterade det inte i massarrester eller andra repressiva åtgärder på många ställen förän i början av januari 2015. Sommaren 2015 gömde sig en del från repetitionsutbildningen, varav vissa klarade sig undan bestraffning. Enligt en samtalspartner vid SEM:s utredningsresa till Eritrea i mars 2016 släpptes några av de inkallade efter att ha bett om ursäkt med hänvisning till familje- eller utbildningsskäl.¹⁸²

OSAR beskriver bestraffningen för vägran att tjänstgöra inom folkarmén som sträng. Personer som vägrar uppgavs riskera fängslande, indragning av matkuponger, affärslicenser och identitetshandlingar eller bötfällas. Enligt en av organisationens källor kan straffet bero på individens sociala status: *medan gynnade personer kan betala sig ur tjänstgöringsplikt genom mutor kan mindre lyckosamma interneras i isoleringscell utan dagsljus*. I de senare fallen uppgavs förhållandena vara svåra med otillräcklig tillgång till mat och vatten. Samma källa uppgav att den internerade måste underteckna ett formulär med erkännande av skuld till staten

¹⁷⁶ Ibid., s. 14

¹⁷⁷ Amnesty International, *Just Deserters: Why Indefinite National Service in Eritrea has Created a Generation of Refugees*, augusti 2016, s. 8, 34 ff.

¹⁷⁸ FN, UN Human Rights Council, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, 2015-06-05, par. 354,

¹⁷⁹ Västerländsk ambassad D, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

¹⁸⁰ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 19 ff.

¹⁸¹ Ibid.

¹⁸² Ibid.

på grund av brott liksom en ursäkt. Källan menade vidare att personens agerande skulle uppfattas som illojalt gentemot staten, även efter frigivningen. En annan av OSAR:s källor uppgav att det godtyckliga straff som utmätts beror på den aktuella befälhavaren.¹⁸³

En av Migrationsanalys källor uppgav i oktober 2020 att personer som inte lyckas uppfylla sin folkarméplikt har varit föremål för godtyckliga frihetsberövanden.¹⁸⁴

3.5.1 Allmänt om förhållanden i det eritreanska fängelse- och förvarssystemet

Eritrea tillåter inte granskning av landets fängelse- och förvarssystem utförd av oberoende observatörer såsom exempelvis Internationella Rödakorskommittén. Ett visst undantag medgavs när *Kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter* (OHCHR) besökte Sem-belfängelset, söder om Asmara, i februari 2016.¹⁸⁵ Besöket rapporteras dock ha varit för kort för en fullständig utvärdering av människorättsituationen.¹⁸⁶

Avsaknaden av opartiskt tillträde till fängelse- och förvarssystemet gör det problematiskt att säkerställa rättvisande rapportering. USA:s utrikesdepartement beskriver dock 2021 fängelseförhållanden generellt som svåra och livshotande i Eritrea. Dödssiffror gällande fängelser och andra försvarsanläggningar finns inte tillgängligt, men personer uppges dö av svåra förhållanden, inklusive avsaknad av medicinsk vård och övervåld. Svår överbefolkning rapporteras vara vanligt förekommande. Myndigheterna tros fortsättningsvis internera en del fångar *incommunicado* i fraktkontainrar av metall och i underjordiska celler som saknar toaletter och sängar. Politiska fångar rapporteras bli hållna i isolering oftare än andra internerade.¹⁸⁷

Människorättsorganisationen HRW rapporterade i augusti 2019 att godtycklig internering på obestämd tid i landets utbredda system av officiella och hemliga förvarsanläggningar var vanligt förekommande. Tusentals personer uppgavs vara fängslade under dessa förhållanden. Tortyr och misshandel rapporterades vara vanligt.¹⁸⁸ I en rapport 2021 gjorde samma källa gällande att fångar interneras under inhumana förhållanden med överfulla celler och ohygien. Långvariga godtyckliga gripanden och fängslanden utan rättegång eller möjlighet att överklaga rapporterades alltså vara vanliga.¹⁸⁹

FN:s särskilda rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i Eritrea uttryckte i maj 2020 fortsatt oro över bruket av godtyckliga fängslanden på obestämd tid och påtvingade

¹⁸³ OSAR, *Papier thématique sur l'Érythrée: service national*, 2017-06-30, s. 18 ff.

¹⁸⁴ Anonym källa H, e-post, februari 2021

¹⁸⁵ Reuters, *Crises give Eritrea routes for closer global engagement*, 2016-02-29, [url](#) (hämtad 2021-05-25)

¹⁸⁶ FN, UN Human Rights Council, *Detailed findings of the commission of inquiry on human rights in Eritrea*, 2016-06-08, par. 65, [url](#) (hämtad 2021-05-31)

¹⁸⁷ USA, US Department of State, *Country reports on Human Rights Practices for 2020 – Eritrea*, 2021-03-30, s.1, 3 f.

¹⁸⁸ HRW, *"They Are Making Us into Slaves, Not Educating Us" - How Indefinite Conscriptio Restricts Young People's Rights, Access to Education in Eritrea*, 2019-08-01, s. 14 f., [url](#) (hämtad 2021-05-31)

¹⁸⁹ HRW, *World Report 2021 - Eritrea*, 2021-01-13, [url](#) (hämtad 2021-04-22)

försvinnanden i syfte att motverka avvikande åsikter, straffa personer som uppfattas som oppositionella samt för att begränsa civila rättigheter. Många individer rapporterades fortsatt försvinna i det eritreanska fängelsesystemet.¹⁹⁰

Utöver aspekter som bruket av godtyckliga fängslanden på obestämd tid, påtalade den särskilda rapportören i maj 2021 en total avsaknad av ordnad administration inom rättsväsendet. Även rapportören hade informerats om intagna som hölls i underjordiska fängelser, fraktkontainrar av metall och i hemliga försvarsanläggningar. Politiska fångar och samvetsfångar uppgavs vara frihetsberövade utan att ha informerats om orsaken till gripandet och utan arresteringsorder. Vidare uppgavs de inte formellt åtalas för brott som går att känna igen, ställas inför domstol eller få anklagelserna prövade. Sjukvårdstjänsterna rapporterades vara minimala och intagna med kroniska hälsoproblem sakna lättillgänglig medicinering eller behandling, vilket kunde leda till livsfara.¹⁹¹

Frihetsberövade kvinnor uppgavs vanligen bli internerade separata från män. De faller dock främst under manlig personals ansvar, då majoriteten av vakterna vid försvarsanläggningarna uppges vara män. Dessa omständigheter uppges exponera kvinnorna för olika former av övergrepp, inklusive sexuellt våld.¹⁹²

2016 bedömde FN:s undersökningskommission att det förelåg sannolika skäl att tro att aktörer inom den eritreanska statsmakten hade begått brott mot mänskligheten i Eritrea sedan 1991. Bland dessa förbrytelser nämndes storskaliga och metodiska fängslanden, försvinnanden, mord, tortyr och andra inhumana handlingar.¹⁹³

3.5.2 Möjligheter till utresa ur landet

2015 rapporterade Lifos att en person som inte inställt sig riskerar att få problem med att er-hålla pass och andra viktiga dokument. Det rapporterades även att det inte var möjligt att få utresevisum om man hade uteblivit.¹⁹⁴

I sin människorättsrapport för 2018 angav USA:s utrikesdepartement att regeringen generellt inte beviljade utresevisum till medlemmar av folkarmén även om vissa som demobiliserats från nationaltjänst eller fått tillstånd från sina befälhavare hade möjlighet att få det.¹⁹⁵ I samma källas människorättsrapport för 2020 anges att regeringen ofta nekade medborgare pass och utresvisum på grund av ofullbordade *militära plikter* eller nationaltjänstplikter eller

¹⁹⁰ UN, UN Human Rights Council, *Human rights situation in Eritrea, Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea*, 2020-05-11, [url](#) (hämtad 2021-05-25)

¹⁹¹ FN, UN Human Rights Council, *Situation of human rights in Eritrea: Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea*, 2021-05-12, s. 6 ff., [url](#) (hämtad 2021-06-03)

¹⁹² *Ibid.*, s. 12

¹⁹³ FN, UN Human Rights Council, *Detailed findings of the commission of inquiry on human rights in Eritrea*, 2016-06-08 s. 62 ff., 83

¹⁹⁴ Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

¹⁹⁵ USA, US Department of State, *Country Report on Human Rights Practices 2018 – Eritrea*, s. 14, 2019-03-13, [url](#) (hämtad 2021-05-31)

av annan icke uppgiven anledning. Liksom tidigare uppgavs kraven för att utfå pass och utresevisum vara inkonsekventa och icke-transparenta.¹⁹⁶

SEM uppger att det inte finns ett generellt förbud för medlemmar av folkarmén att resa utomlands eller få ett utresevisum. Enligt flera källor krävs dock godkännande av personens befälhavare, vilket ibland är svårt eller endast kan fås genom personliga kontakter. Folkarmévärare rapporterades varken få pass eller utresevisum.¹⁹⁷

Under Lifos utredningsresa 2018 uppgav eritreanska myndigheter i Asmara att man kunde få utresevisering när man är i folkarmén.¹⁹⁸ En västerländsk ambassad i Asmara sade under samma vistelse att det går att erhålla pass även om man är med i folkarmén.¹⁹⁹ En annan av Lifos samtalspartner kände inte till om medlemmar av folkarmén kunde beviljas utresevisering: man kunde ansöka om man var frisläppt från nationaltjänsten, men det var oklart för källan om utresevisering kunde beviljas.²⁰⁰ Enligt ytterligare en samtalspartner i Asmara 2018 sades det att utresevisering inte beviljades då personen var inom folkarmén. Samtidigt konstaterade källan att det var relativt ofta som lokalanställda inom det internationella samfundet, både män och kvinnor, tilläts resa utomlands för att delta i möten eller kurser. Källan var av uppfattningen att det behövdes en mycket god anledning i tjänsten för att beviljas utresevisering.²⁰¹

En diplomat i Asmara bedömde det som osannligt att utresevisering beviljades även om man hade frisläppts från nationaltjänsten. Det var oklart om källan avsåg både män och kvinnor eller endast män.²⁰²

3.5.3 Migrationsanalys kommentar

Vad avser bestraffning för undanhållande från folkarmétjänstgöring konstaterar Migrationsanalys att det alltså råder ett mycket begränsat informationsläge som i stort präglas av anekdotisk information. Även vad gäller bestraffning framträder tillämpningen som inkonsekvent och godtycklig. Bristen på enhetlighet förefaller bero på såväl en beräknad policy på central nivå, som manöverutrymme på lokal befälsnivå.

Migrationsanalys sluter sig till att omfattningen av hur många som frihetsberövas, utsätts för försvinnanden och/eller andra människorättsövergrepp med anledning av hur de eller deras anhöriga hanterar folkarméplikten, alltså är oklar. Tillgänglig landinformation tyder dock på att bestraffning är vanligt förekommande, även om det inte utmätts i samtliga fall.

Därtill noterar Migrationsanalys särskilt USA:s utrikesdepartements uppgifter om svåra förhållanden för personer som frihetsberövats på grund av undanhållande från folkarméplikter, lik-

¹⁹⁶ USA, US Department of State, *Country reports on Human Rights Practices for 2020 – Eritrea*, 2021-03-30

¹⁹⁷ Schweiz, SEM, *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, s. 8 ff., 19 ff.

¹⁹⁸ Eritrea, Eritreanska myndigheter i Asmara, möte med Lifos i Asmara, 2018-01-16

¹⁹⁹ Västerländsk ambassad D, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

²⁰⁰ Anonym källa F i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

²⁰¹ Internationell organisation K, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

²⁰² Västlig diplomat F, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

som internationell rapportering om ett mycket allvarligt människorättsläge generellt inom det eritreanska förvars- och fängelsesystemet med övervåld och inhumana förhållanden.

Migrationsanalys kan inte precisera vilka faktorer som generellt anses som försvårande när en persons agerande i förhållande till folkarméplikten bedöms av eritreanska myndigheter. Det framstår som troligt att de lokala befälhavarnas respektive inställning är av betydelse, möjligen även en individs status. Migrationsanalys noterar vidare att personer som hållit sig undan utomlands, efter att ha rest ut ur Eritrea utan utresevisering, kan av eritreanska myndigheter även anses ha gjort sig skyldiga till illegal utresa.²⁰³ Myndigheterna har då att bedöma två otillåtna ageranden.

Migrationsanalys bedömer utsikerna till att beviljas pass och utresevisum som mycket små för det fall personen hållit sig undan från folkarmétjänstgöring. I och med den rapporterat inkonsekventa hanteringen av utresedokumentation framstår vissa undantag som tänkbara.

4 Sammanfattande analys

Folkarmén är en milis som statsmakten i Eritrea introducerade efter etiopiska attacker 2012 och som implementeras parallellt med nationaltjänsten. Folkarmén och nationaltjänsten är således olika företeelser. Hur de förhåller sig till varandra är inte klarlagt. Ett exempel på skillnader mellan de två är att tjänstgöringen inom milisen begränsas till temporära, men återkommande, uppdrag samtidigt som deltagaren kan utföra normala civila aktiviteter under resterande tid. Tjänstgöringen inom folkarmén är dessutom obetald till skillnad från nationaltjänsten.

Det råder stor oklarhet kring implementeringen av systemet med folkarmén. Landinformationen är begränsad och den eritreanska staten har inte publicerat eller på annat sätt offentligt presenterat milsens organisation eller mandat. Det finns ingen känd laglig grund och det råder även oklarheter om interna riktlinjer och i vilken mån sådana är samstämmiga på olika platser i landet. Landinformationen signalerar att det råder inkonsekvens och godtycklighet i tillämpningen av folkarmén, däribland lokala administrationer sinsemellan och likaså vad avser militära befälhavare. Bilden av implementeringen kan därmed sägas spegla allmänna drag i vad som rapporteras utmärka statsmaktens styrelsesätt.

Det är inte heller tydligt hur personer väljs ut till tjänstgöring. Den mer aktuella informationen signalerar att de flesta män som inte ingår i nationaltjänsten numera mobiliseras till folkarmén. Migrationsanalys bedömer att kvinnor alltjämt också tjänstgör. Det finns dock förhållandevis gott om information som indikerar att antalet involverade kvinnor tydligt understiger antalet män. Aspekter som graviditet, mödraskap, giftermål, hälsa och inkonsekvent/godtycklig implementering av folkarmén förefaller vara av betydelse beträffande kvinnors medverkan.

Landinformationen tyder på att även medlemmar inom den civila delen av nationaltjänsten varit föremål för folkarméns aktiviteter, såsom repetitionsövningar. Omfattningen av deras

²⁰³ För ytterligare information om illegal utresa se exempelvis: EASO, *Eritrea: National Service, Exit, and return*, september 2019, s. 49 ff.

medverkan är dock inte klarlagd. Det är även troligt att åtminstone vissa personer som utskrivits från nationaltjänsten på grund av hälsoskäl återfinns inom folkarméns led och så även personer som ännu inte kallats till nationaltjänsten eller som demobiliserats från den.

Vad gäller åldern på medlemmarna av folkarmén framstår det som vanligt förekommande med personer i 50–60 årsåldern och därtill en närvaro av personer i åtminstone 70-årsåldern. Personer ned till 18-årsåldern som inte är integrerade i nationaltjänsten ser också ut att vara potentiella rekryter.

Migrationsanalys bedömning är att folkarmén implementeras i Eritreas samtliga regioner. Troligen varierar omfattningen dock beroende på regionala och lokala förhållanden.

Rekryteringen hanteras av lokala administrationer i landet, men under militärens kontroll. Vad gäller kallelse till tjänstgöring har staten sedan inledningen 2012 använt en rad olika metoder. Variationen i förfarande tycks också vara kopplad till regionala skillnader.

Tjänstgöring inom folkarmén innefattar både utbildning och obetalt deltidsarbete. Utbildning inför tjänstgöring har ägt rum på olika geografiska platser i landet sedan folkarmén började implementeras. Även repetitionsövningar framstår som ett vanligt förekommande inslag.

Sedan tillkomsten har folkarmén satts in för att utföra en mångfald olika uppdrag som varierat till sin karaktär. Framför allt förefaller de dock vara säkerhetsrelaterade. Bevakningsuppdrag har inkluderat mer statisk övervakning av byggnader och objekt, men även patrullering i offentliga miljöer. Säkerhetsinsatser med syfte att identifiera och inhämta personer som är föremål för nationaltjänstplikt är en annan typ av uppgifter. Därtill har medlemmarna ålagts att medverka i verksamhet som till lägre grad tycks vara knuten till säkerhet: statliga utvecklingsprojekt, arbete vid bensinstationer, regeringskontor och även gatustädning.

Tjänstgöringens omfattning ser ut att kunna variera, bland annat beroende på lokala förhållanden, men uppdrag av skiftande längd flera gånger i månaden framstår som vanligt.

I vilken mån stridigheterna i etiopiska Tigrayregionen, med eritreanska styrkors rapporterade inblandning, påverkat regeringens användning av folkarmén är för Migrationsanalys oklart. Det får dock ses som tänkbart att dess verksamhet ökat av säkerhetsskäl i och med instabiliteten i närområdet. Den anekdotiska information som framkommit med indikationer på att folkarmérekryter sänts till Tigray för att utföra uppgifter inom ramen för Eritreas inblandning är knapphändig. Migrationsanalys försätter dock att följa utvecklingen.

Folkarmén förefaller kunna sättas in när behov uppstår eller när statsmakten i övrigt så önskar. Utöver syftet att upprätthålla intern och extern säkerhet bedömer Migrationsanalys att det utgör ett av flera instrument för regeringen att utöva kontroll över medborgarna och hålla dem sysselsatta. Därtill är det ett sätt att nyttja oavlönad arbetskraft och uppnå ekonomisk vinning.

Vad avser bestraffning för undanhållande från folkarmétjänstgöring konstaterar Migrationsanalys att det alltså råder ett mycket begränsat informationsläge som i stort präglas av anekdotisk information. Även vad gäller bestraffning framträder tillämpningen som inkonsekvent och godtycklig. Bristen på enhetlighet förefaller bero på såväl en beräknad policy på central nivå, som manöverutrymme på lokal befälsnivå.

Ett flertal olika straffåtgärder från myndigheternas sida har rapporterats sedan 2012. Migrationsanalys sluter sig till att omfattningen av hur många som frihetsberövas, utsätts för försvinnanden och/eller andra människorättsövergrepp med anledning av hur de eller deras anhöriga hanterar folkarméplikten, alltjämt är oklar. Tillgänglig landinformation tyder dock på att bestraffning är vanligt förekommande, även om det inte utmäts i samtliga fall.

Därtill noterar Migrationsanalys särskilt USA:s utrikesdepartements uppgifter om svåra förhållanden för personer som frihetsberövats på grund av undanhållande från folkarméplikter, liksom internationell rapportering om ett mycket allvarligt människorättsläge generellt inom det eritreanska förvars- och fängelsesystemet med övervåld och inhumana förhållanden.

Migrationsanalys kan inte precisera vilka faktorer som generellt anses som försvårande när en persons agerande i förhållande till folkarméplikten bedöms av eritreanska myndigheter. Det framstår som troligt att de lokala befälhavarnas respektive inställning är av betydelse, möjligen även en individs status. Statsmaktens bedömning av det aktuella interna och regionala säkerhetsläget framstår som en sannolik påverkansfaktor generellt för implementeringen av denna säkerhetsstyrka.

Migrationsanalys noterar vidare att personer som hållit sig undan utomlands, efter att ha rest ut ur Eritrea utan utresvisering, kan av eritreanska myndigheter även anses ha gjort sig skyldiga till illegal utresa. Myndigheterna har då att bedöma två otillåtna ageranden.

Utsikterna till att beviljas pass och utresevisum bedöms som mycket små för det fall personen hållit sig undan från folkarmétjänstgöring. Med beaktande av den rapporterat inkonsekventa hanteringen av utresedokumentation framstår vissa undantag som tänkbara.

5 Summary

The People's Army²⁰⁴ is a militia established by the Eritrean government in the aftermath of Ethiopian attacks on Eritrean territory in 2012.

The People's Army and the national service are two different institutions implemented in parallel with each other. How they relate is not clear. One difference between the two of them is that militia service, in contrast to national service, is restricted to temporary but recurring tasks allowing the recruit to engage in civilian activities in his or her spare time. Further, persons recruited for militia service are not payed, whereas national service recruits receive a salary.

There is a large uncertainty regarding the implementation of the People's Army institution. The country of origin information is limited, and the Eritrean state has not published or in any other way publicly presented the militia's organisation or mandate. There is no known legal ground regarding the militia's mandate, and there remains opacity concerning internal guidelines, including to what extent such regulations are conform throughout the country. The country of origin information signals that the implementation of the People's Army is marked by inconsistencies and arbitrariness. Partially, this behaviour is reportedly witnessed in actions taken by the local administrations and the local military commanders. The picture of the implementation may thus be said to reflect the general features of the government rule as reported by international sources.

It is not clear how persons are selected to militia service. Recent information indicates that most men not involved in the national service are drafted to the People's Army. Migration Analysis assesses that women still serve. However, sources suggest that the number of female recruits clearly falls short of the numerical strength of male participants. Issues like pregnancy, motherhood, marriage, health, and inconsistent implementation of the militia seem to influence decisions on female participation.

Members of the civilian component of national service appear to have participated in People's Army activities such as refresher training. The extent of their participation, however, is not clarified.

It is likely that some persons that have been released from national service due to health issues is serving within the People's Army – likewise regarding persons that have not been called up for national service or have been demobilised from it.

Concerning the age of People's Army recruits, participation of persons in the age span of 50 – 60 years old seems to be common. Also persons having reached at least the age of 70 are reportedly present. Individuals as young as 18 years of age, who are not part of the national service, also seem to be potential recruits.

²⁰⁴ Sometimes other designations are used, e.g. *Popular Army*, *Territorial Army*, *Citizen Militia*, and *Militia*. The People's Army's name in Tigriyna is *Hizbawi Serawit*.

Migration Analysis assesses that the People's Army is being implemented in all Eritrean regions. The extent likely varies in accordance with regional and local circumstances.

Recruitment is handled by the local administrations, albeit under military control. When it comes to summoning, various methods have been used since 2012. To a certain extent the variations seem to relate to regional differences.

People's Army duty includes both training, and part-time work. The preparatory training and exercises have been organised in various locations around the country since the launch of the militia. Refresher courses have also been conducted, and seem to be a frequent element of militia duty.

Sources report that the militia is involved in a multitude of tasks. They vary in character, but seem chiefly to be security related. Surveillance responsibilities include static guard duties, but also patrolling in public spaces. Security tasks aiming at identifying and gathering persons subject to national service duties is reportedly another of the militia's involvements. Additionally, the People's Army handle issues seemingly less security related, such as governmental development projects, petrol station duties, office work, as well as street cleaning.

The extent of the duties/missions allocated to the militia service units seems to vary depending on aspects like the settings at the location. However, assignments of varied length several times a month seem to be common practice.

It is unclear to what extent the armed hostilities in the Ethiopian Tigray region, where Eritrean EDF forces are involved, have influenced the government's use of the People's Army. It is, however, conceivable that the militia's activities have increased with heightened security concerns following the regional instability.

The anecdotic information indicating deployment of People's Army recruits in Tigray is sparse. Migration Analysis continues to follow the issue.

The militia appears to be deployed when needs arise or when the government so wishes. In addition to the purpose of sustaining internal and external security, Migration Analysis is of the conclusion that the militia is one of several state instruments used to exert control over the population and keep it occupied. Also, it can be seen as a way of using unremunerated labour for financial gains.

Regarding punishment for militia duty evasion, Migration Analysis finds that the available information still is very limited, and largely marked by anecdotic data. Also the implementation of punishments is reportedly inconsistent and arbitrary. The lack of uniform measures seems to depend both on a calculated government policy, and on an existing room to manoeuvre at local command level.

Various punitive measures have been reported since 2012. Migration Analysis concludes that the extent of how many people are being detained, subject to disappearances, and/or other human rights violations pertaining to how the person in question or his/her relatives have handled militia duty, still remains uncertain. Available country of origin information suggests that punishments are commonly applied, albeit not in all cases.

Furthermore, Migration Analysis particularly notes US Department of State's information on harsh detention conditions in police stations and prisons for persons held detained for evading militia duties. Migration Analysis likewise notes the international reports describing the general human rights situation within the Eritrean system of prisons and detention centres as very severe with excessive violence and inhumane conditions.

Migration Analysis cannot adequately pinpoint circumstances considered aggravating, when Eritrean authorities are to judge a person's behaviour in relation to militia duty. However, it seems likely that the stance of local commanders is of relevance, possibly also the status of the person involved.

Additionally, the Eritrean government's assessment of the internal and regional security situation is likely to influence the implementation of this security force.

Migration Analysis further notes that persons evading militia duties abroad, and having left the country without an exit visa, may also be found guilty of illegal exit. Accordingly, in such a case the Eritrean authorities will have two offenses to consider.

The prospects of being granted passport and exit visa appear to be very small in cases of People's Army evasion. Considering the reportedly inconsistent administration of travel documents some exceptions seem conceivable.

Källförteckning

Elektroniska källor

Amnesty International, *Just Deserters: Why Indefinite National Service in Eritrea has Created a Generation of Refugees*, augusti 2016, <https://www.amnesty.org/download/Documents/AFR6447942016ENGLISH.PDF> (hämtad 2021-01-20)

Bertelsmann Stiftung, *BTI 2020, Eritrea*, 2020-04-29, https://www.bti-project.org/content/en/downloads/reports/country_report_2020_ERI.pdf (hämtad 2021-02-05)

Bozzini, David, Social Analysis, vol. 59, nr 4, Winter 2015, *The Fines and the Spies: Fears of State Surveillance in Eritrea and in the Diaspora*, december 2015, https://www.researchgate.net/publication/292336313_The_Fines_and_the_Spies_Fears_of_State_Surveillance_in_Eritrea_and_in_the_Diaspora (hämtad 2021-05-31)

Danmark, Udlændingestyrelsen, *Eritrea: National service, exit and entry*, 2020-01-01, <https://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentAttachmentId=47293> (2021-03-08)

EU, European Asylum Support Office (EASO), *EASO Country of Origin Information Report Eritrea Country Focus*, maj 2015, <https://www.refworld.org/docid/557a94724.html> (hämtad 2021-05-31)

EU, EASO, *Eritrea: National Service, Exit, and return*, september 2019, https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/2019_EASO_COI_Eritrea_National_service_exit_and_return.pdf (hämtad 2021-01-25)

Equal Rights Beyond Borders (Equal Rights), *Access to Documents by Eritrean Refugees in the Context of Family Reunification*, 2021-04-01, https://www.ecoi.net/en/file/local/2049549/2021_05_ERBB_IRAP_Documents_Eritrea.pdf (hämtad 2021-05-03)

EritreaHub, *Eritrea mobilises its elderly to participate in the Tigray war*, 2020-11-29, <https://eritreahub.org/eritrea-mobilises-its-elderly-to-participate-in-the-tigray-war> (hämtad 2021-05-06)

FN, UN Human Rights Council, *Report of the detailed findings of the Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea (Advance Version)*, 2015-06-05, <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/ColEritrea/Pages/ReportColEritrea.aspx> (hämtad 2015-06-10)

FN, UN Human Rights Council, *Detailed findings of the commission of inquiry on human rights in Eritrea*, 2016-06-08, <https://www.refworld.org/pdfid/575920fa4.pdf> (hämtad 2021-05-31)

FN, UN Human Rights Council, *Human rights situation in Eritrea, Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea*, 2020-05-11, <https://undocs.org/a/hrc/44/23> (hämtad 2021-05-25)

FN, UN Human Rights Council, *Situation of human rights in Eritrea: Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Eritrea*, 2021-05-12, https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/A_HRC_47_21_E.pdf (hämtad 2021-06-03)

Global Security.org, *Eritrea, People's Army*, 2015-06-29, <https://www.globalsecurity.org/military/world/eritrea/peoples-army.htm> (hämta 2021-05-31)

Human Rights Watch (HRW), *World Report 2015-Eritrea*, 2015-01-29, <https://www.hrw.org/world-report/2015/country-chapters/eritrea> (hämtad 2015-05-25)

HRW, *"They Are Making Us into Slaves, Not Educating Us" - How Indefinite Conscription Restricts Young People's Rights, Access to Education in Eritrea*, 2019-08-01, <https://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentAttachmentId=46859> (hämtad 2021-05-31)

HRW, *World Report 2021 - Eritrea*, 2021-01-13, <https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/eritrea> (hämtad 2021-04-22)

Indian Ocean Newsletter, *Issayas Afeworki arms the elderly*, 2012-09-22, via Dow Jones Factiva (betaltjänst), <https://professional.dowjones.com/factiva/> (hämtad 2015-09-15)

Migrationsverket, Lifos. Center för landinformation och landanalys inom migrationsområdet, *Lifosrapport: Eritrea - Folkbokföring, medborgarskap och identitetshandlingar* (version 1.2), 2018-07-18, <https://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentAttachmentId=46009> (hämtad 2021-05-31)

Norge, Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, 2015-03-23, <http://landinfo.no/id/575.0> (hämtad 2015-09-15)

Norge, Landinfo, *Eritrea: Nasjonaltjeneste*, 2016-05-20, <https://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentAttachmentId=43557> (hämtad 2021-05-31)

Organisation suisse d'aide aux réfugiés (OSAR), *Erythrée – Papier thématique – Service national*, 2017-06-30, https://www.fluechtlingshilfe.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslanderberichte/Afrika/Eritrea/170630-eri-nationaldienst-fr.pdf (hämtad 2021-05-31)

OSAR, *Érythrée: persécution réfléchie, retour et « taxe de la diaspora »*, 2018-09-30, https://www.fluechtlingshilfe.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslanderberichte/Afrika/Eritrea/180930-eri-reflexverfolgung-rueckkehr-diasporasteuer-f.pdf (hämtad 2021-03-08)

Plaut, Martin, *Eritrea: Unfit and pensioners resist military training while overflowing jails lead to part-time imprisonment*, 2017-02-06, <https://martinplaut.wordpress.com/2017/02/06/eritrea-unfit-and-pensioners-resist-military-training-while-overflowing-jails-lead-to-part-time-imprisonment/> (hämtad 2021-03-29)

Reuters, *Crises give Eritrea routes for closer global engagement*, 2016-02-29, <http://www.reuters.com/article/us-eritrea-diplomacy-insight-idUSKCN0W21FW> (hämtad 2021-05-25)

Schröder, Günter, The Migration Law Clinic of the Free University of Amsterdam, *Marriage, Vital Events Registration & Issuance of Civil Status Documents in Eritrea*, 2017-05-01, <https://migrationlawclinic.files.wordpress.com/2017/05/paper-gc3bcnther-schrc3b6der-eritrea-marriage.pdf> (hämtad 2021-05-31)

Schweiz, State Secretariat for Migration (SEM), *Focus Eritrea: Volksarmee («Volksmiliz»)*, 2019-12-17, <https://www.sem.admin.ch/dam/data/sem/internationales/herkunftslaender/afrika/eri/ERI-volksarmee-d.pdf> (hämtad 2020-12-14)

Schweiz, Bundesamt für Migration, *National Service and State Structures in Eritrea*, 2012-02-16, <http://www.refworld.org/docid/5084f4d72.html> (hämtad 2021-06-04)

SlateAfrique, Léonard Vincent: Erythée: Pourquoi le pouvoir offre des kalachnikovs aux civils, 2012-10-24, <http://www.slateafrique.com/96981/erythree-le-gouvernement-distribue-des-kalachnikovs-aux-civils> (hämtad 2021-02-18)

Storbritannien, *Report of a Home Office Fact-Finding Mission. Eritrea: illegal exit and national Service. Conducted 7–20 February 2016*, 2016, https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/565637/Report-of-UK-FFM-to-Eritrea-7-20-February-2016.pdf (hämtad 2021-05-03)

USA, US Department of State, *2012 International Religious Freedom Report Eritrea*, 2013-05-20, <http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/2012religiousfreedom/#wrapper> (hämtad 2015-10-15)

USA, US Department of State, *2013 Country Report on Human Rights Practices – Eritrea*, 2014-02-27, <http://www.refworld.org/publisher,USDOS,,ERI,53284ae320,0.html> (hämtad 2015-10-15)

USA, US Department of State, *Country Reports on Human Rights for 2014 – Eritrea*, 2015-06-25, <http://www.refworld.org/publisher,USDOS,,ERI,559bd56c28,0.html> (hämtad 2015-10-15)

USA, US Department of State, *Country Report on Human Rights Practices 2018 – Eritrea*, 2019-03-13, <https://lifos.migrationsverket.se/dokument?documentAttachmentId=46532> (hämtad 2021-05-31)

USA, US Department of State, *Country reports on Human Rights Practices for 2020 – Eritrea*, 2021-03-30, <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2021/03/ERITREA-2020-HUMAN-RIGHTS-REPORT.pdf> (hämtad 2021-04-14)

USA, US Department of State, Overseas Security Advisory Council (OSAC), *Eritrea 2020 Crime & Safety Report*, 2020-05-04, <https://www.osac.gov/Content/Report/18c583d3-b52d-4e15-973b-189a11f0d012> (hämtad 2021-03-25)

Tryckta källor

Abbink, Jon m. fl. (red.), *Africa Yearbook*, vol. 12, "Eritrea, Politics, Economy and Society South of the Sahara in 2015", Brill, oktober 2016

Eritrea, Proclamation on National Service No 82/1995, 1995-10-23

Kibreab, Gaim, *The Eritrean National Service. Servitude for "the Commom Good" & the Youth Exodus*, James Currey, Woodbridge samt Boydell & Brewer Inc.. Rochester, NY, 2017

Muntliga källor

Lifos utredningsresa till Eritrea 2015

Anonym källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Anonym källa B i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Anonym källa C i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Anonym källa D i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Anonym källa i Barentu, samtal i Barentu, juli 2015

Diplomatisk källa A i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Diplomatisk källa B i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Diplomatisk källa C i Asmara, samtal i Asmara, juli 2015

Lifos utredningsresa till Eritrea 2018

Anonym källa E i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

Anonym källa F i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

Eritrea, Eritreanska myndigheter i Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

Eritrea, Eritreanska myndigheter i Massawa, möte med Lifos i Massawa, januari 2018

Eritrea, National Union of Eritrean Women (NUEW), möte med Lifos i Massawa, januari 2018

Internationell organisation G, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

Internationell organisation K, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

Lokal samtalspartner J, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

Västerländsk ambassad D, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

Västerländsk ambassad E, Asmara, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

Västlig diplomat F, möte med Lifos i Asmara, januari 2018

Övriga muntliga källor

Anonym källa E, möte, november 2017

Anonym källa G, möte, mars 2019

Anonym källa H, e-post, februari 2021

Diplomat i Asmara, februari 2021

Diplomatisk källa i Addis Abeba, februari samt mars 2021

Författare/journalist Y, möte, maj 2016

Mekonnen, Dr. Daniel R., Independent Consultant & Fellow of the African Studies Centre Leiden, Leiden University, möte, oktober 2020